

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HAYVAN

2 Mayıs Cuma • Sayı: 2003/12 • Fiyatı: 800.000 TL. (KDV Dahil)

tırtılın kadersi
kelebek olmak
ve
güzel ölmektir

bi dakika!

"Akliselim, insanın en tabii malikânesidir" diyor Acıbademdeki Köşk adlı hikayesinde Ahmet Hamdi Tanpınar. Ayriyetten ortada bir Sezar yok ama bir sürü Brütüs var. Ve yine ayriyetten aylık ortalama kırk bine varan okuyucumuzun çoğunluğunun ortak bir arzusu var: "HAYVAN bu haliyle ele gelmiyor, çok çabuk bitiyor, hem haftalık koşuşturmadan da o eski lezzeti alamıyoruz." Doğrusunu isterseniz, ki istersiniz, biz de haftalık HAYVAN'a yem ve su yetiştirmek için bitap düşünüyoruz. Genel yayın yönetmenimiz met üst, dergi binasından çıkmaz oldu. Küçük odasında yatıp kalkıyor. Geçenlerde bir okuyucu bir avuç can eriği getirdi; odasından saç sakalına karışmış halde başını uzatarak "Arkadaşlar, kış bitti mi" dedi. Editörlerimiz Hatice Meryem ve Ferzende Kaya'nın durumu da ondan hallice sayılmaz. Hele sayfa sekreterimiz Serdar Karataş, iki dergi arasında on beş dakika uyumaktan derinlik sarhoşluğundan çıkamıyor. Hele hele adeta bir tür "mat-baa ikiz hayvanı" olan Orhan Açar ve Cüneyt Aydın'ın halı kelimelere sığmaz. Ofislordumuz Mustafa Danacı'ya gelince... Geçen akşam "zikerim paldırınızı kültürünüzü, ben annemi özledim, hem annemi hem babamı, ben evimi özledim" diyerek mevzuya son noktayı koydu. Yani sevgili arkadaşlar sözün kısası, bu elinizde tuttuğunuz dergi, son haftalık HAYVAN'dır. Mayıs ayının 21'inde pırıl pırıl, cillop gibi, etli butlu yeni bir HAYVAN geliyor. Görüşmek üzere.. Kendinize iyi bakın.. Cereyanda kalmayın...

HAYVAN

Oynat Hayatçıgım

met üst

ALO OOOOOO! HAYVAN'dan Ariyoruz

Alo, Fikret Başkaya ile mi görüşüyoruz?
- Evet, benim. Hocam geçmiş olsun, kitabınıza dava açıldı...

- Teşekkür ederim, alıştığım bir şey oldu artık. 1997'de Özgür Üniversite Kitaplığı'ndan çıkan Akıntıya Karşı Yazılar kitabımda yer alan bir yazıya dava açtılar. **Nasıl bir yazıydı bu?**
- 12 Temmuz 1993'te Özgür Gündem gazetesinde yayınlanmış, Sivas katliamını değerlendiren bir yazıydı. Sivas katliamı ve enflasyonu anlatan bir yazı. O dönem dava açılmadı. Daha sonra bu yazıyı 1997'de kitaba aldım. Kitap çıktı, yine dava açılmadı. Arkasından bu defa kitap başka bir yayınevinden ikinci baskısını yaptı. Yani aynı yazı üçüncü defa basılıp yayılmış oldu. Üçüncüsünde dava açtılar. **Neyle suçlanıyorsunuz?**
- TCK 159'uncu maddeden dava açmışlar. Devletin manevi şahsiyetini küçülmüş... Hazırlık soruşturmasına biz itiraz ettik, sonucu bekliyoruz. Çünkü daha önce yayınlanmış bir yazı bu. **Bir kez daha geçmiş olsun.**
- Sağolun.

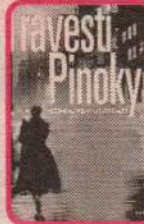
Alo Kemik'ten Fatih Solmaz'la mı görüşüyoruz?
- Evet, hemen üst katınızdayız ne güzel di mi? Derginiz çıktı hayırlı olsun.

- Teşekkür ederiz. Lombak'ın içinden fırladık artık... **Kemik kaç sayfa ve yayın periyodu nedir?**
- Kemik tam 64 sayfadır ve de yayın periyodu aylıktır desem inanır mısınız? **Niye inanmayalım canım...**
Peki içinde neler var?
Köpek Editör, Garip Suçlar Masası, Sayko Usta, Uzun Bahattin, Ossuruktan Skeçler, Tiksinç Biraderler, Saf Koca Saffet, Dünyanın En Yüzeysel Adamı, Alo Kemik'ten Ariyoruz, Amatör Türünün Son Örneği, Sol Kroşe, Halaca Karanlık, Kemik Politik, Cemil Palet'ten Portre Çizimleri, Kemik Oskarları, Diskoveri Çenil var. Daha sayayım mı? **Bu kadar yeter... Peki Kemik'te yazar çizer olarak kimler var?**
- Herkes var. Yurttan sesler korusu kalabalıklığında bir yazar çizer kadromuz var. **Demek o yüzden yukardan bu kadar patırtı geliyordu...**
Neyse başarılılar...
- Teşekkürler...

Alo, Harun Odabaşı ile mi görüşüyoruz?
- Buyrun benim. Harun bey, "Her Okuldan Adam Çıkamaz" isimli kitabınızla ilgili

aramıştık...
- Kitabım Zaman Yayınları'ndan çıktı. Türkiye tarihinde önemli rol oynamış insanların mezun olduğu "Ekol Okulları" inceledim. **Hangi okullar bunlar?**
- Alman Lisesi, TED Koleji, Galatasaray Lisesi, İstanbul Erkek Lisesi, Robert Kolej gibi 18 okulu inceledim. Bu okulların kuruluşu, misyonu, mezun olmuş ünlüler... yer alıyor. **Peki niye böyle bir çalışma yapma gereği duydunuz?**
- Yabancı okullar konusu çok farklı şekillerde değerlendiriliyor. Kimileri bu okulların, rotası Batı olan bir ülkede mutlaka gerekli olduğunu düşünürken, kimileri bu okullara külliye karşı çıkarak, misyonerlik adı altında Anadolu insanını kendi kültürüne yabancılaştırma faaliyeti yürüttüklerini iddia etmişler. Ben bu iki yaklaşımdan farklı olarak anlamaya çalıştım. **Sağolun verdiğiniz bilgiler için...**
- İlginiz için siz sağolun...

Sibel Torunoğlu ile mi görüşüyoruz?
- Evet, benim. Travesti Pinokyo adlı kitabınız yasaklanmış...

- Yaklaşık bir ay önce müstehcen bulunduğu için toplatma kararı çıkarıldı. **Şu an ne durumda!**
- Şu an kitabın satışı durdurulmuş vaziyette. **Düşüncelerinizi alabilir miyiz?**
- Aslında eşcinsellik Türkiye'ye yabancı bir konu değil. Osmanlı'dan, hatta daha öncesinden beri varolan bir durum. Bana karşı gösterdikleri bu tavrı bir çeşit savunma mekanizması olarak yorumluyorum. Biz öyle değiliz gibilerinden, bu bize yabancı bir konu gibilerinden... Bir çeşit dışlama olarak algılıyorum. **Ekleme istedikleriniz...**
- Kitabın edebi özelliğini göz ardı edebilmek ve onu içindeki aktivasyonla, hareketle sınırlamak çok sığ ve antientelektüel bir tavrı. **Peki, teşekkür ederiz.**
- Bu dışlanma durumunun ardından sesinizi duymak çok güzel. Ben teşekkür ederim, iyi yayınlar size...

Alo, KESK Kadın Sekreteri Sevgi Göyçe ile mi görüşüyoruz?
- Evet, buyrun. Türkiye'de kamu çalışanı kadınların doğum izninden

bahseder misiniz?
- Doğum öncesi ve sonrasında toplam 9 hafta, işçi kadınlar ise 12 hafta ücretli doğum izni hakkından yararlanmaktadır. Bu süreler, dünyadaki örnekleriyle kıyaslandığında oldukça düşüktür. Kadınlar kötü çalışma koşullarında karnı burnunda çalışmaya zorlanıyor. Özel sektörde sadece hamile oldukları için işten atılanlar var, işe alınırken hamile olmadıklarına ilişkin kağıt imzalayanlara bile rastlanıyor. **Bir anket yapmışsınız. Sonuçları neler?**
-Yaptığımız ankette, hamilelik ve doğum sonrası yaşananlara ilişkin çok dikkat çekici sonuçlar elde ettik. Kadınların bu dönemde ciddi psikolojik travmalar yaşadığını gördük. Üstelik hamilelikte doktor tavsiyesiyle izin alınması gerektiğinde bile işyeri amirlerinin zorluk çıkarmalarına sıklıkla rastlanıyor. Bütün bu sorunlar bir kampanyanın da önünü açtı. **Peki teşekkür ederiz...**
- Biz teşekkür ederiz... [E]

Avrupa'da Türk İzleri

YAKUP KARAHAN

Amsterdam'da bir kafede oturuyoruz. Bizleri epeyce uzaktan izledikten sonra, yanımıza hali vakti yerinde bir Hollandalı yanaştı, hangi dili konuştuğumuzu sordu.

"Türkçe" deyince biraz oturabilmek için izin istedi. Buyur ettik, böyle durumlarda da insan biraz rahatsız oluyor, birden bütün kodların değişmesi gerek. Büyük hazla Türkçe sohbet ederken kafanızdaki bir düğmeyi çevirip, kendinizi pek de ifade edemediğiniz, duygularınızı anlatamadığınız, aslında gündelik hayatı kurtarmak için kullandığınız bir başka dile geçmeniz gerekiyor. Sohbeta Hollandaca devam etmeye başladık. Misafirimiz kendini tanıttı adı Peter, tipik bir Hollandalı, biz de Hollandalının cana yakın, Türkiye'yi görenlerinden, bir iki kere Türkiye'ye tatile gitmiş olanlarından herhalde diye düşünmeye başladık. Şimdi bu bi de başlar olmayan Türkçesiyle, "Naaaiiisiiiiiz, Kusadaaasiii, Alaaanyaa" gibi laflar eder diye bir beklentimiz varken, olay hiç de öyle gelişmedi.

Peter, ortamı biraz yoklayıp bizim samimiyetimizden emin olduktan sonra konuya girdi ve bize bir şey sormak istediğini söyledi.

"Siz" dedi, "Sürmene diye bir yer bilirmisiniz, Türkiye'de?."

"Hayırdır inşallah" dedik Hollandalının ne işi ola ki Sürmene'yle, "bilinmez

mi hiç biliyoruz tabii ki."

"Hah!" dedi Peter, "İşte ben Sürmeneliyim." Hepimiz şaşkınlıkla birbirimize baktık. Avrupa'da Anadolu'dan gelen Süryaniler, Ermeniler ya da diğer azınlıklardan insanlar var ama bu öyle değil, bildiğimiz Hollandalı.

Konuyu kısaca özetledi:

"Benim babam Sürmeneli bir Türk, yıllar önce ilk işçi göçü yaşandığında Hollanda'ya gelenlerden. Soyadını bilmiyorum ama adı Cemal, annemden bu kadarını öğrenebildim. Annem bir Hollandalı, Amsterdam'da tanıyorlar, pek uzun sürmeyen bir beraberlikleri oluyor. Sonra benim babam buraları sevmeyip geri dönüyor. Annem çekindiği için hamile olduğunu söylemiyor.

Babam döndükten sonra ben dünyaya geliyorum. Annemle babam bir daha hiç haberleşmiyorlar. İşte olay bu. Ben babamı bulmaya çalışıyorum. Annemin aklında kalabilenler, ya da öğrenebildiği sadece Sürmene'li Cemal olduğu."

Biz neye uğradığımızı şaşırık, koskoca adam neredeyse ağlamaklı bize bunları anlattı. Aramızda tavsiyelerde bulunanlar oldu. Belki hala arıyordur, belki bulmuştur babasını bilemiyorum.

Avrupa'ya işçi göçü olduğu yıllarda birçok hemşerimiz geri dönme umudu ile ailesini Türkiye'de bırakıp buralara geldi.

Dönüşle ilgili hesapların hiçbiri istenildiği gibi olmadı ve buralarda uzun yıllar kaldılar. Bu süre içerisinde hemşerilerimizin, Avrupalı kadınlarla ilişkileri oldu.

Bu ilişkilerden birçoğu plansızca çocuk sahibi de oldu. Küçük bir kısmı burada ve Türkiye'de çocuklarının olduğunu kabullenirken büyük bir kısmı Avrupalı kadınlardan olan bu çocukları kabullenmedi. Şimdi bu çocuklar Hanslar, Peterler, Ingritler hayatlarını Hollandalı ya da Alman olarak sürdürmekteler. Hatta bir kısmının anneleri de cesaret edip çocuklarına gerçeği söyleyemedi. Gerçeği öğrenenler aynı Brezilya dizilerindeki gibi büyük bunalımlarla öz babalarını aramaya başladılar. Gerçi hoş, bulanlar da çok garip şeyler yaşadılar. Tam bir Hollandalı olarak yetişen bu çocukların bir kısmı uluslararası şirketlerin yöneticisi konumuna geldiler. Baba Karaman'ın Sivas'ın bir köyünde hayatını sürdürmekte birçoğu ilkokul bile görmemiş. Bulunan babaların bir kısmı da Türkiye'deki evinin, ailesinin korkusuyla olayı reddetmekte.

Aslında olayın hikaye yanı çok önemli değil ama Avrupa'da böyle bir gerçek var. Hem de hiç küçümsenmeyecek, hiç hafife alınamayacak çoklukta bir gerçek. Aynı şeyler başından geçmiş bir arkadaşım Hollanda Amsterdam Üniversitesi'nde bu konuda tez çalışması yapmakta. Veriler oluş-

tukça sizlere iletmeye devam edeceğim.

Şimdi benim merakım, Avrupa'daki ikinci jenerasyon çocuklarımıza "kayıp kuşak", "yitik kuşak" gibi isimler veren yetkililer ya da kurumlar bu kuşağı nasıl değerlendirecek, ne isim verecek. Yoksa bunlara "elimizin kiri kuşak", "bir gecelik kuşak", "ben onun anasıyla diskoda tanıştım kuşak" mı denecek. Ya da bu çocukları bulup, sahip çıkıp Avrupa'yı derinden kuşatamaz mıyız. Bir gün Rotterdam Belediye Başkanı ya da Hollanda Başbakanı "Ben artık sıkıldım Hollandalılıktan, benim babam bir Türk'tü" derse ne olur? □

Dikkat! Dikkat! Kanamalı Bir Grup İçin Sohbet Aranıyor

GÜLAY BATUR

Üç yıl içinde otuz üç erotik filmde başrol oynayan **Yasemin Ünlü**, en son kokain davasından 16 ay 9 gün hapis yatmasıyla gündeme geldi. **Ünlü**, onu ilk keşfeden **Mehmet Duru** aracılığıyla Hayvan'a konuştu.

Neden Türkiye Erotik Kraliçesi Olmayayım

MEHMET DURU

Biraz kendinden bahseder misin?

- Ben, 1968 Zonguldak doğumluyum. Kütük Trabzon'da babam, abim, ailem hep si Trabzonlu.

Kaç kardeşisiniz?

- Biz üç kardeşiz, üç tane de üvey kardeşim var, babamın ikinci evliliğinden.

Kaç kadar okudun?

- İlkokul mezunuyum.

Kaç yaşında evlendin?

- 15 yaşında görücü usulü ile aynı soyadı taşıdığım birisiyle, babamın zoruyla evlendim. Babamın uzaktan akrabasıydı. 18 yaşında doğum yaptım, Cenk isminde bir oğlum var. 6 yıl sonra ayrıldım, beyim polisti.

Oğlunun yaptığın işe bir tepkisi var mı?

- Benim yaptığım hiçbir işe karışmaz.

Şimdi kaç yaşında oğlun?

- On yedi yaşında.

Ayrılma nedenin neydi peki?

- Şiddetli geçimsizlik. Ayrıldıktan sonra Trabzon'a döndüm ailemin yanına. Ailemle bazı konularda anlaşamadık. Üvey annem

çocuğu istemedi, zaten annem öldükten sonra, beni de Çocuk Esirgeme Kurumu'na verdiler orada büyüdüm. Sonra babam aldı ve evlendim.

Çocuk Esirgeme Kurumu'nda mı büyüdü?

- Trabzon'daki. On beş yaşında da evlendim. Ayrıldıktan sonra tekrar oraya gittim, babam istemedi çocuğu, babasına da vermedim, mahkeme bana verdi çocuğu. İşte çocuğumu büyütme zorundaydım, çalışmak zorundaydım. Gazinolarda işe başladım. Oryantellik yaptım.

Nereden aklına geldi böyle bir işte çalışmak?

- Tekrar İstanbul'a döndüm babamın şiddetinden sonra. İş bulmaya çalıştım, buldum. İşte bilmediğim bir şekilde beni Edirne'de bir pavyona, gazinoya sattılar. Kadın ticareti yapanların eline düştüm.

Direkt bu işe mi girdin, yoksa arada başka işlerde de çalıştın mı?

- Hayır. Sekreter olarak bir firmada çalışmaya başladım. Sonra işte gazinoya sattılar beni.

Gazinoya satışları nasıl oldu?

- Sekreterlik yaparken zaten zoraki çalıştığım için şirketin sahipleri tarafından rahatsız edilmeye başladım. İşten ayrılacağım diye birkaç arkadaşına söyledim. Arkadaşlarım sana iş bulalım dediler. Sonra bir restoranda iş buldular. Garsonluk yapacağımı söylediler. Edirne'de. Gittim tabi hayatımda hiç pavyon, restoran görmemişim. O şekilde bırakıldılar işte, orada bir altı ay kadar çalıştım, çevre filan edindim. Oradan İzmir'e geçtim, orada çalışmaya başladım, derken bir çalışma ortamım oldu. Daha sonra yıllarca bu şekilde çalıştım. Sonra İstanbul'a döndüm, İstanbul'da gazinolarda çalışmadım. Ajanslara falan gittim ka-yıt oldum, sinema filmi için.

O dönem işte figüran rollerde çıktım. Sonra bir gün sen aradın film için, geldin, yanında yönetmen Kadir Akgün vardı, erotik film teklifi getirmiştiniz.

Peki o zaman neler

hissettin?

Sevişme sahnelerinde zaten gerçekte ilişki yoktur. Porno gibi değildir. Tamam öpüşme, sevişme gerçek ama kesinlikle ilişki yoktur.

Hiç tahrik oldun mu?

Hayır. Zaten tahrik olursan oynamazsın ki. Rolüne veremezsin kendini. Suf-

hissettin Yasemin?

İlk başta ben erotik kabul etmemiştim. Erotiğin ne olduğunu bilmiyordum çünkü. Diğer insanlar gibi bende porno diye biliyordum. Sonra sen anlattın, Kadir Akgün anlattı, bana güzel bir şekilde izah edilince bir film için kabul ettim. Gittik çekime, filmlerin arkası geldi. Bir film derken bir film daha, bir film daha. Herhalde güzel oynamışım ki.

Toplam kaç filmde oynadın?

Otuz üç. Çok değişik yönetmenlerle de çalıştım. Oyunculduğumu geliştirdim bu arada. Köylü Kızı Almanya'da erotik film festivalinde 350 film arasından ilk 10'a girdi. Bir gün Köylü Kızı filmiyle ilgili bir olay oldu işte Belediye Başkanı'yla. Filmin jeneriğinde teşekkür yazılmıştı Belediye Başkanı'na.

Evet teşekkür yazılmıştı. Ama daha sonra belediye başkanı çıkıp benim bu filminden haberim yok demişti.

Biz gittiğimizde belediye başkanını bulduk, görüşmek istedik, filmimizin erotik olduğunu söyledik, çekime geldiğimizi söyledik. Hatta çekim için birkaç gün daha kalacağımızı söyledik, bize yer verdi, nerelerde çekim yapabileceğimizi söyledi. Mesela Kaz Dağları'nda çekim yapabileceğimizi belediye başkanı gösterdi bize.

Hatta biz orada erotik olduğunu özellikle söyledik, adam da "reklam olur kardeşim çekin" dedi.

Bana da, "Artık çok yardımcı oldum bir teşekkür edersiniz" dedi. O yörenin yerel gazetesinin sahibi; bu belediye başkanının canciğer arkadaşıydı. O adamın oğluda bizim kaç filmimizde oynadı. Hatta belediye başkanı bu çocuğuda oynatın diye kendileri getirtti. Herhalde filmler çıkınca piyasaya, haber olunca basına, yan çizdi, sansasyon olmasın diye. Bu sayede de ben tanındım, şöhret oldum haberler çıkınca. Bu şekilde çıkış yaptım.

Peki ilk filminde sevişme sahnelerinde neler hissettin?

Sevişme sahnelerinde zaten gerçekte ilişki yoktur. Porno gibi değildir. Tamam öpüşme, sevişme gerçek ama kesinlikle ilişki yoktur.

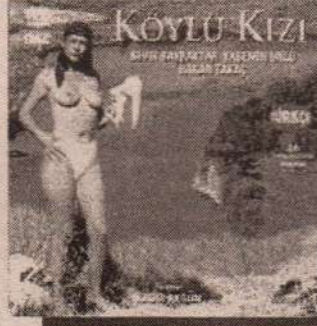
Hiç tahrik oldun mu?

Hayır. Zaten tahrik olursan oynamazsın ki. Rolüne veremezsin kendini. Suf-

Köylü Kız' artık özgür

Rol aldığı 'Köylü Kızı' adlı porno filmiyle adını duyuran Yasemin Kılıçaslan'ın da aralarında bulunduğu 5 sanık, uyuşturucu kullanmak ve ticaretini yapmak suçlarından 2 ile 7 yıl arasında hapse ceza tutuldu. İstanbul 5 Nolu DGM'deki duruşmada Kılıçaslan ile 3 tutuklu, cezaevinde kaldıkları süre göz önünde bulundurularak tahliye edildi. Karara çok sevilen Kılıçaslan, serbest kaldıktan sonra Fransa'ya yerleşeceğini bildirdi. (aa)

Posta Gazetesi 18.04.2003

leler, konuşmalar var bunları yapamazsın ki.

Şimdiye kadar birçok erotik filmde oynayan kadın sanatçılarımız, daha sonra pişmanlık duyular, bu işi yaptıkları için. Sen hiç pişman oldun mu veya ilerde pişman olacağını düşünüyor musun?

- Bu filmlerde isteyerek oynuyorsam neden pişman olayım ki. Yani diğer kadınlar gibi şöhret olmak için neden pişman olduğumu söyleyeyim ki. Zaten ilerde normal filmlerde de oynayacağım. Hayatımın filme çekilmesi için teklif aldım. Oynadığımda yine bana soracaklar, erotik filmde oynadığın için pişmanlık duydun mu? Asla! Duymadım duymayacağım da.

Daha önce kendine Zerrin Egeliler'i örnek aldığını söylemiştin, şimdi yine onu mu örnek alıyorsun, yoksa başka birileri var mı?

- Eskiden seks kraliçesi Zerrin Egeliler'di. Ama şimdi basının bana yakıştırdığı bir şey var: Türkiye Erotik Kraliçesi. Ben söylemedim bunları ama bu nitelemeyle anılmaya başladım. Zerrin Egeliler seks yıldızı oluyorsa ben neden Türkiye Erotik Kraliçesi olmayayım.

Peki cezaevine niye girdin?

- Komploya kurban gittim. Benim bir arkadaşım vardı, Ramazan. Aksaray'da kulübü vardı, el altından kara para aklar, kadın ticareti yapardı. Birgün bunun hanımının doğum gününe gittim. Kokain içiyorlardı, ben de kullandım. Daha sonra birgün yine çağırdı, gene gittim, kokain içiyorlardı yine kullandım. Sonra dedim "uyuşturucu ya bulamıyorum" dedim ilişkiyi kestim bunlarla. Sonra birgün beni aradı "Ya, Yasemin benim arkadaşlarımdan hepsi yakalandı, bana kokain bulabilir misin?" dedi. "Abi nereden bulayım" dedim. "Bulamam" deyince tehdit etmeye başladı. "Seni ihbar ederim" dedi polise, "kokain içiyor" diye. Ben de bir arkadaşı aradım, kokain bulmak için, neyse buldum. Sonra bunu aradım para ver, dedim kokaini buldum, işte parayı aldım ama nerden bileyim ki herif polisle çalışıyormuş. Sonra düşündüm madem bundan bu kadar tehdit alıyorum neden götürüyümde bu içsin dedim, kendim içirim dedim, adamın söylediği yere gitmedim tabi bu arada polisler yakaladı.

Cezaevi sana ne öğretti?

- Hazinesi altın olsa susuz çeşmeden su dolmaz, kendisi aslan olsa düşenin dostu olmaz... İşte bunu öğretti.

Kokain senin üzerinde mi bu arada?

- Taksiden indim eve gidiyorum, "narkotik" dedi birisi, ellerimi kaldırdı filan bende rahatım kokain filan yok zannediyorum. Tabi ellerini bir attılar, kokain. "Bu ne" dediler "kokain" dedim. "Nerden aldın" dediler "her yerden" dedim. Şok yaşadım o anda.

Peki o adam ne oldu?

- Adam dışarıda. Cezaevinde, kokainden girmiş arkadaşlarla konuştum, nasıl girdiklerini sordum. Onları da Ramazan yakalatmış. Bir kadın vardı, ilk defa içmiş, o içirmiş, işte bana ne yaptıysa ona da yapmış. **Bu Ramazan nasıl bir adam?**

- Aksaray'da Gazinosu var. Aynı zamanda kara para aklayıcısı, kadın satıcısı, deli raporu var, nasıl almışsa?

Peki polis ne yapıyor?

- Polis de bu adamın ne yaptığını biliyor. Bu adam önce kızları kokaine alıştırıyor, daha sonra polisle işbirliği yapıyor ve böylece polise yakalatıyor. Bütün insanlar bilsin bu adamın böyle yaptığını. Çünkü adam kokainin, bu kokaini rahat içebilmesi için polisle işbirliği yapıyor. Polise bu tür işleri vermezse biliyor ki polis onu rahat bırakmaz. **Yurtdışından gelen bir film teklifi var, nedir o?**

- Şimdi ben hapse girince, bazı yayın organlarında filmlerimden porno olarak bahsedildi. İşte porno yıldızı filan. Bir yayın organına demeç vermek zorunda kaldım. Bu porno değil erotik dedim. Bir aydınlatmada bulundum. Porno film olsaydı cezası var zaten bunun. Benim filmlerim Kültür Bakanlığı onaylı dedim. Porno filmlere Kültür Bakanlığı onay vermez. Porno film Türkiye'de yasak sen de biliyorsun. Cezaevindeyken yurtdışından birçok mektup aldım. Yurtdışında yayın yapan Euro Magazin adlı dergiden mektup yazdılar bende mektupla cevap verdim. Orada ki muhabirden adresimi alan bir yapımcı bana teklif getirdi. Fransız yapımı Gladyatör adlı erotik bir film çekeceklerini söylediler, oynar mısın dediler. İki bin Euro'da para teklif ettiler.

Film başına burada kaç para alıyor-

dun?
- 1-1.5 milyar alıyordum ama son olaylardan sora bu para katlandı tabi

Şimdi neler yapıyorsun?

- Ayhan Işık sokakta society bar'ın işletmeciliğini yapıyorum. [E]

Film başına burada kaç para alıyor-

dun?

- 1-1.5 milyar alıyordum ama son olaylardan sora bu para katlandı tabi

Şimdi neler yapıyorsun?

- Ayhan Işık sokakta society bar'ın işletmeciliğini yapıyorum. [E]

Film başına burada kaç para alıyor-

dun?

- 1-1.5 milyar alıyordum ama son olaylardan sora bu para katlandı tabi

Şimdi neler yapıyorsun?

- Ayhan Işık sokakta society bar'ın işletmeciliğini yapıyorum. [E]

Film başına burada kaç para alıyor-

dun?

- 1-1.5 milyar alıyordum ama son olaylardan sora bu para katlandı tabi

Şimdi neler yapıyorsun?

- Ayhan Işık sokakta society bar'ın işletmeciliğini yapıyorum. [E]

Film başına burada kaç para alıyor-

dun?

- 1-1.5 milyar alıyordum ama son olaylardan sora bu para katlandı tabi

Şimdi neler yapıyorsun?

- Ayhan Işık sokakta society bar'ın işletmeciliğini yapıyorum. [E]

Ömer Lütfi Mete... Mafya dizilerinin senaristi, yazar ve şair... Yazdığı dizilerle, silahlı ve kara gözlüklü delikanlıları gençlere 'model' çizen çağdaş bir imaj yapıcı. Fakat dizilerindekine benzer yaşamlara çok uzak olduğunu söyleyen Ömer Lütfi Mete, Doğrucu Davut'un testini cevapladı.

Ben Bir Sufiyim

1 - Ömer Lütfi Mete kimdir?

- a) Ülküdaş
- b) Senarist
- c) Kuşçu'nun canlısı
- d) Yazar

d) Yazar

Neden?

- Kuşçu'nun canlısı demek isterdim, ama değilim. O benim idolüm. Okuma yazma bilmeyenlerin yazar olduğu bir çağda benim sıfatım da yazar.

2 - Bu ülkede kendinizi nasıl hissediyorsunuz?

- a) Çok şey söylemek zorunda kalmış
- b) Derdini anlatamamış
- c) Huzurlu
- d) Güvensiz

c) Huzurlu

Neden?

- Huzur varolduğundan değil. Hastalık dercesinde iyimser bir bireyim.

3 - Tekrar dünyaya gelseniz, kim olmak istemezsiniz?

- a) Süleyman Demirel
- b) ASALA Genel Sekreteri
- c) Ömer Lütfi Mete
- d) Aşksız bir zahid

d) Aşksız bir zahid

Neden?

- En önemseydiğim şeydir aşk. Aşksız biri olmak istemem.

4 - Senarist olmasaydınız ne olurdu?

- a) Siyasetçi
- b) Veteriner
- c) Bir Sufi
- d) Mafya Lideri

c) Bir Sufi

Neden?

- Sevgiyi anlamayı, keyfini çıkararak mutluluğu yaşamayı isteyen biriymim.

5 - Onsuz yapamayacağınız şey...

- a) At
- b) Avrat
- c) Silah
- d) Hepsi

b) Avrat

Neden?

- Aksini söylersem karımdan korkarım. Bir de idealize ettiğim aşkın mecazi örneği bu.

6 - Hangi obje sizi simgeler?

- a) Kamera
- b) Bir 14'lü
- c) Kara gözlük
- d) Tespih

d) Tespih

Neden?

- Tespih ama, ama'sı var. Tespih ama zinhar sarıklı ve şalvarlı olmayandan.

7 - Geçmişte kim olarak yaşamak isterdiniz?

- a) Ahmet Yesevi
- b) Battal Gazi
- c) Bir meddah
- d) Bernard Lewis

a) Ahmet Yesevi

Neden?

- Meşrep olarak Yesevi meşrebinde-nim. Diğer şıklar bana yakın değil.

8 - Hayattaki en büyük korkunuz nedir?

- a) Başka bir devlette azınlık olmak
- b) Kendi ülkemde işgal altında yaşamak
- c) Televizyonların dizi yayınlamaktan vazgeçmesi
- d) Şiir yazamamak

d) Şiir yazamamak

Neden?

- Çünkü içimdekileri dışa vuruyorum bu yolla.

9 - Hangi duyguyu yeniden yaşamak isterdiniz?

- a) İlk korku
- b) İlk aşk
- c) İlk sevinç
- d) İlk kavgı

b) İlk aşk

Neden?

- O bende halen devam ediyor. İlk aşkın mayası. O ilk heyecanın devam etmesi için diğer aşklar sürer.

10 - Issız bir adaya düştünüz, üç dilek hakkına sahipsiniz.

Bunlar ne olur?

- a) Kağıt, kalem, kamera
- b) Bayrak, sancak, anayasa
- c) Kuşçu gibi üç arkadaş
- d) At, Avrat, Silah

c) Kuşçu gibi üç arkadaş

Neden?

- O üç arkadaşla bir adada yaşam, cennetteki yaşamdan farksız olmazdı.

11 - Aşağıdaki kavramlar size neyi çağırıyor?

- a) Mafya: Devlet
- b) Hukuk Devleti: Ütopya
- c) Derin Devlet: Kir
- d) Aşk: Sebepsiz

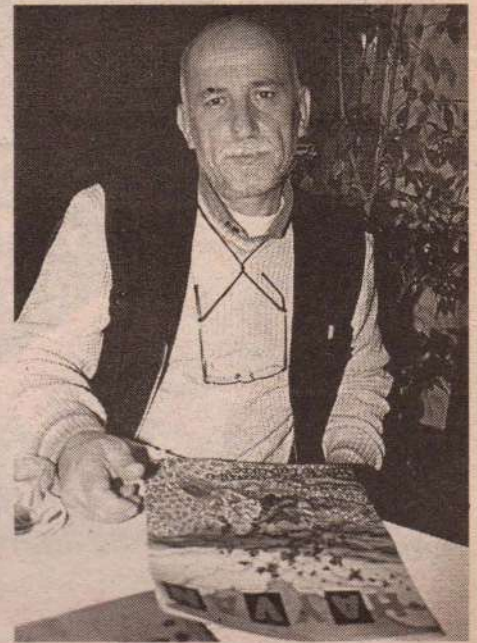
12 - Vatan için gerektiğinde ....?

- a) Dizi çekerim
- b) Savaşırım
- c) Ölüyorum
- d) Yazmaktan vazgeçerim

a) Dizi çekerim

Neden?

- Savaşmayı beceremem. Benim temenni-me kalan birşey değil ölmek. Yazmaktan da vazgeçmem. Diziyi çok kutsamıyorum ama dizi çekerim.

13 - Hangi kurum olmasaydı**hayatımız zehir olurdu?**

- a) Ordu
- b) Diyanet
- c) Medya
- d) Mafya

c) Medya

Neden?

- Çünkü medya hiç olmadığı zaman muhalefetin anlamı olmaz. En kirli medya bile medyasızlıktan iyidir.

14 - Dizilerinizin hakkındaki eleştiriler sizde nasıl bir duygu uyandırıyor?

- a) Anlaşılmadığımı düşünüyorum
- b) Başka dizilerle karıştırıldığını düşünüyorum
- c) Eleştirenleri Bozo'ya vermek istiyorum
- d) Bunlar için mi uğraşıp dizi yazıyorum diye kızıyorum

d) Bunlar için mi uğraşıp dizi yazıyorum diye kızıyorum

Neden?

- Ben dizi yazımını çok önemsemiyorum. İnsanlar lak lak ederken, bir şeyler seyretilsinler diye yazıyorum. Önemli olan insanın kendisini önemsemesi.

15 - Batı kültürü içinde doğup büyüydünüz ne olurdu?

- a) Astronot
- b) Türkolog
- c) Malcom X
- d) Tarantino

b) Türkolog

Neden?

- Türkiye'de kimse kendini tanıtmıyor. Batılılar da doğru tanıtmıyor. Ben de dahil kimse nerden geldiğini tam olarak bilmiyor. Bunları araştırmak isterdim. Diğer en yakın şık Tarantino. Ama onu çok sevmeme rağmen, hayalgücü beni korkutmuştur.

16 - Doğrucu Davut hakkında ne düşünüyorsunuz?

- a) Dizi karakteri olur
- b) İşte örnek Türk genci
- c) Paranoyak
- d) Vatan hainine benziyor

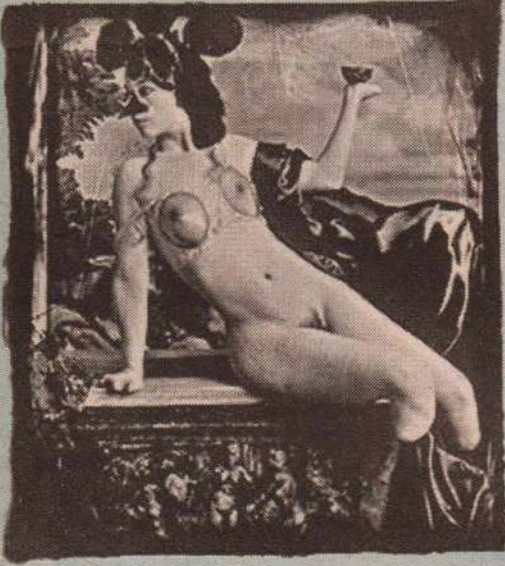
b) İşte örnek Türk genci

Neden?

- Bu sorulara baktığımda, alabildiğine özgür bir kafa görüyorum. Böylesi gençlere ihtiyaç var. İşte örneği... [E]

Hayattan Sevk Almak Gerek

ALTAY ÖKTEM

Her mesleğin kendine özgü zor yanları var elbette. Bu dergiyi çıkarabilmek için kaç kişi kaç gece sabahlıyor, yerin altında kömür tozu soluya soluya çalışan maden işçileri neler çekiyor... İşportacıların, minibüs muavinlerinin, simültane çeviri yapanların; yani her an ses tonunu ve vurgularını ayarlamak zorunda kalanların işi hiç de kolay değil. Bir haltercinin, halteri kaldırma anındaki yüz ifadesine dikkat ettiniz mi hiç? Bir savaş muhabirinin deklanşöre basmasıyla, çocuğunun sünnet düğününde hatıra fotoğrafı çeken bir babanın deklanşöre basması aynı şey midir? Deklanşör aynı deklanşördür belki, basan parmaklar da anatomik olarak birbirine çok benzer. Ama parmağı takip edin, ulaştığı beden, bedene hükmeden beyin, beyindeki salgılar, algılama biçimleri çok farklıdır. Fark o kadar büyüktür ki, birine beyin dersek, diğerine başka bir isim bulmak zorunda kalırız.

Bir tiyatro sanatçısının repliğini unutmaması, unutilan repliğin yarı canlı bir halata dönüşüp oyuncunun boğazına dolanması; sıkması, sıklıkça sıkması oldukça sık karşılaşılan bir durum. Aynı şeyi tuvale hangi rengi süreceğini unutan ressam için, savunmasını yaparken kanunun ilgili maddesini unutan avukat için söyleyemeyiz elbette. Biri en fazla bir tuval ziyan eder, diğerinin ilgilendiği şey zaten "akla ziyan" maddeler olduğundan; al birini vur öbürüne, hepsini unut, karıştır, fark etmez. Mülkü olan adalete kavuşur, diğerleri avucunu yalar nasıl olsa. Yani unutulsa da olur, bir şey değişmez.

Oysa bu mesleklerin de kendine özgü zorlukları vardır. Kolay iş yoktur kimsesi...

Oturduğu yerden para kazananlar mutlu mu acaba; bir de onlara sormak gerek. Oturmaktan basur olur insan. Hadi koltukta kalçanı hafif yana çevirerek yeni bir oturma şekli geliştirdin, böylece makattan sarkan memelerin ezilip kanamasını, ağrımamasını biraz engelledin diyelim. Ama tuvalete gitmenin azaba dönüşmesini engelleyemezsin. O

kalantör kılıklı, burnundan kıl aldırmayan adamlar, bir elle riyle tuvalet kağıdı takılan mekanizmayı kavrayıp, diğer elle riyle de kendi bacağına morartıncaya kadar sıkarak bağıra bağıra uğraşırlar bir gıdım dışkı çıkarabilmek için!

Herkes bir bedel öder; işini yaparken zevk alanlar bile aldıkları zevkin bedelini öderler bir şekilde. Kaçınılmaz bu.

Çok kolay gibi görünen işler de bile ciddi bir bedel öder. Hepimiz biliyoruz; ilhamı gelen kişinin vecd ile titreyerek ağzından dökülen dizeleri kağıda geçirmek suretiyle yazdığı metinlere şiir adı verilir. Peki kolay mı şiir yazmak; bedelsiz mi? Kat'iyyen değil. Örneğin; yaşını başını almış, ortaçağı günümüze devşirmiş bir şair olan Can Bahadır Yüce Askeri İdadi'yi terk etmişti şair olabilmek için. Bir televizyon programında kendisini Dağlarca'ya benzetenler olduğu söylenince hırkasını düzelterek (hırka önemli bir simge burada; çünkü bir dilim ekmek bir hırka anlayışının televizyon ekranına yansıyan, cisimleşmiş hali!) "tehdit altındayım" diyor; başka da bir şey demiyordu.

Benzemek tehdittir, benzetilmek haddinden fazla tehdit!

Her mesleğin kendine göre zorlukları vardır. Bunlardan habersiz, kendi halinde yaşayan bir hekim arkadaşım, biraz da paranoyak bir ruh haliyle "tehdit altındayım" deyip duruyordu, hem de Can Bahadır Yüce'yle aynı günlerde.

Salakça bir espri yapıp "Seni de mi Dağlarca'ya benzettiler?" diye sordum elbette. İş gereği hassas yerleri muayene ettiğinden yalnızca hastalarına değil, genetik özelliklerinden dolayı hayli kaba ve kıskanç olan hasta kocalarına, sevgililerine karşı da oldukça hassas davranması gerekiyordu.

Jinekologlar dahil, bütün hekimler bilir; memur olan hastalar çalıştıkları iş yerinden sevk alarak doktora başvururlar. Hasta muayene edildikten sonra bulgular sevkle işlenir, imzalanır, reçete de bu sevkle beraber işleme konur. Diğer branşlar bu işlemleri, hastayı muayene ettikten sonra yaparlar. Ama jinekologların sevk kağıdını önceden istemeleri gerekir; yanlış anlamaları önlemek için!

Tehdit altındaki arkadaşım da dalgınlıkla bu hatayı yapmış. Önce hastayı güzelce muayene etmiş, sonra yerine oturup "sevk aldınız mı?" diye sormuş.

Kadının yüzü kızarmış, başını öne eğip cevap vermiş: "Biraz!"

Oracıkta, ayakta dikilen kocanın ise doktora ve karısına nasıl bir bakış fırlattığı kelimelerle anlatılamaz. O yüzden anlatmayı denemiyorum bile.

Her mesleğin zor yanları var. Ve yapılan her işin az ya da çok, ödenmesi gereken bir bedeli oluyor ne yazık ki. Ama "tehdit altında" yaşamamak için hayattan sevk almasını da becerebilmek gerek. Yoksa Dağlarca'ya behzetirler adamı! □

altayoktem@hotmail.com

Zamanında Anlaşılmamış Filmlere Yeniden Bir Bakış Denemesi (IV)

Acıtmadan devrim olmaz. Edwige sen de soyundun, günahkar kadın, Katolik kilisesine ihanet ederek ve biz toy erkek çocuklarını baştan çıkararak. İlk sevgilimizdin sen, hem de uzakta, İtalya'da. Daima uzakta bir sevgili olmalı. Zaten sevgili dediğin uzakta olmalı.

Sen Bizim Fahriye Abla'mızdın Sevgili Edwige Fenech

OSMAN CAVCI

Biz on üç ya da biraz daha büyük çocuklardık. Ortaokulu kırıp Saray, Güneş, Yıldız, Tan, Beşiktaş Suatpark sinemalarına senin filmlerine koşardık. 70'li yıllardı ve her şey ne kadar otuzbirdi. Seks furyası meğersen o yıllarda İtalya'yı da fethetmiş, zaten hemen sonra bize de ulaştı. Lanza Buzanka filmleriyle (Erkek Dediğin)... İyi ki yaptınız, sanki seks devrimi gibiydi. Acıtmadan devrim olmaz. Edwige sen de soyundun, günahkar kadın, Katolik kilisesine ihanet ederek ve biz toy erkek çocuklarını baştan çıkararak. Biz o filmleri çok severdik. İlk sevgilimizdin sen, hem de uzakta, İtalya'da. Daima uzakta bir sevgili olmalı. Zaten sevgili dediğin uzakta olmalı.

Senin filmlerinin bazılarının ismini hatırlayanlar vardır mutlaka. **Arzular Uyanınca, Babamın Hasta Bakıcısı, Soy ve Öldür, Harpte Seks, Alayın Dilberi.** Bunlardan birkaçıydı. Hemen hemen konuları birbirine benzerdi. Sen İtalyan Fahriye Abla'mızdın. Sen yaşlı bir adamla evlenip malikaneye gelirdin. Adamın toy, bize yakın yaşta oğlu sana sultanırdı, otuzbir çekerti ya da seni röntgenlerdi. Biz onu kendi yerimize koyardık. Sen genç sivilceli oğlunu baştan çıkarırdın, bizi de tabi. Sen bizim hayatımızı kaydırdın. Sen filmlerdeki baştan çıkardığın genç erkeklerden yaşıydın. Ben hala o erkek çocuğuyum. Veya sen bir koleje öğretmen olarak gelirdin, bütün erkek çocukları iptal

olurdu; şimdi benim gibi. Alayın Dilberi filminde kadın subaydın, askerler seni röntgenlerlerdi. O siyah külodunla ayna karşısında soyunmanı unutamam; aynanın arkasında bir sürü asker silah omuza vaziyetlerinde. Siyah küloların seksi olduğunu da senden öğrendik. Başka bir filminde yaşlı bir bunağın seksi hasta bakıcısıydın, tabi adamı kalpten öldürdün. Akdeniz'liydin, siyah saçların iri kalçaların vardı; küçücük bir burnun vardı, ne güzel bir kadındın sen Edwige Fenech Abla. Aradan yıllar geçti, ben Kuşadası'nda bir film çekiyordum, bir İtalyan kızla tanıştım, seni sordum, tanı mıyordun, annesi tanıdı ve bana kötü kötü baktı. O seni tanıyormuş, sen Bologna'da zengin bir adamla evlenmişsin, mutlu mesutsundur herhalde. Ellerinden öperim. Hala güzel misin, ben 15 yaşında seni seyredirdim o zaman 27 olsan, şimdi 52 yaşındasın, eminim hala iş vardır. Gerçi Canale Çinko'da bir eğlence programında seyretilmişim seni, hala iyiydin. Seni seviyorum Fahriye Abla. Sen bizim her şeyimizsin. □

Ateşli Döneminin Bazı Filmlerinin Ateşli Adlarından Örnekler

Ah Deme Oh De... Acı Severim Tatlı Döverim... Ayıkla Beni Hüsnü... Ben Armudu Dışlıyorum... Bu Baba Başka Baba... Cıvıv Çıkacak Kuş Çıkacak...

ŞARKILAR SENİ SÖYLER images GÖRÜNTÜLER (1964)

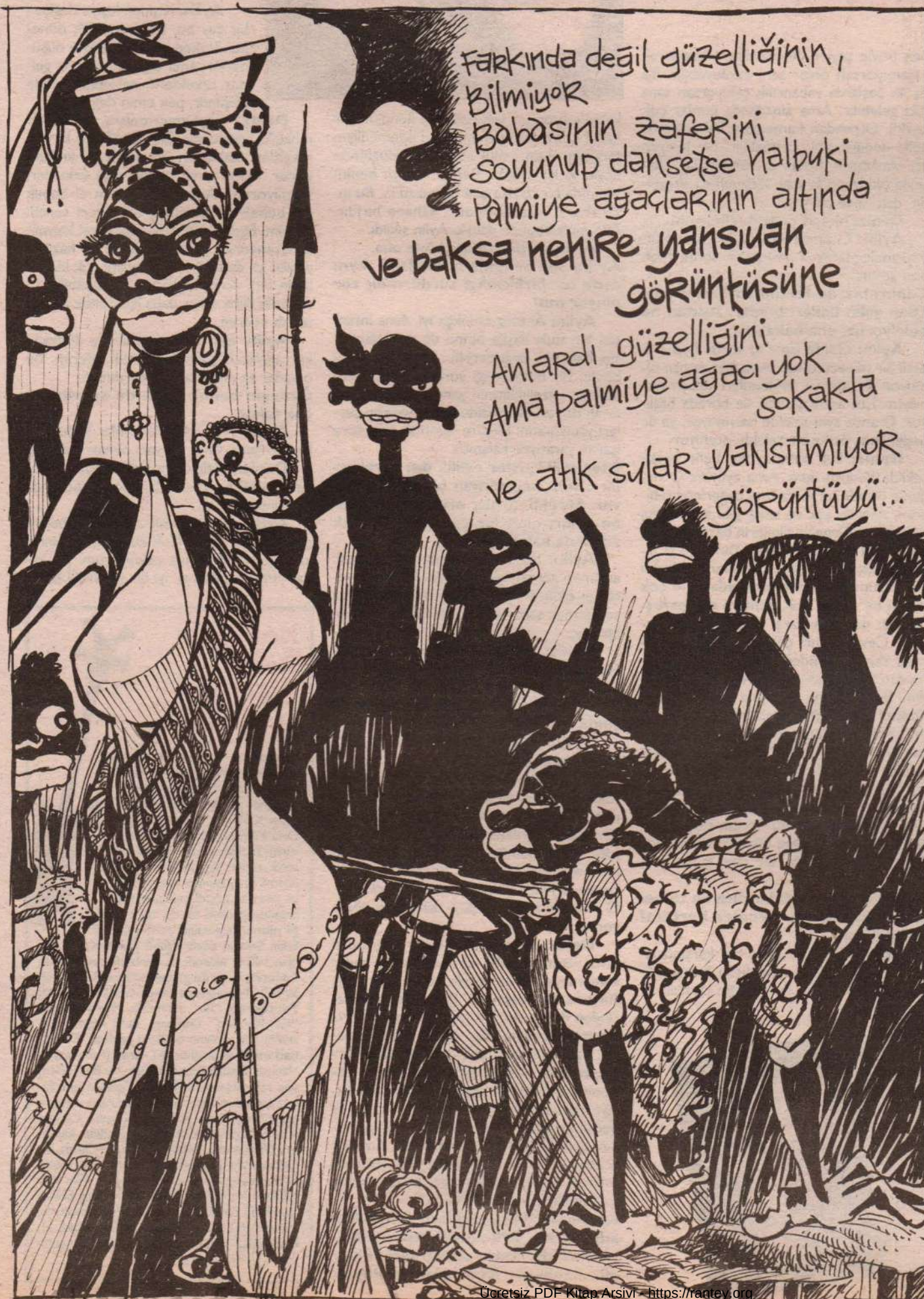
türkçe söyleyen: Ragıp DURAN
çizen: kemal Gökhan

NINA SIMONE

Farkında değil güzelliğinin,
Bilmiyor
Babasının zaferini
soyunup dansetse halbuki
Palmiye ağaçlarının altında
ve baksa nehire yansıyan
görüntüsüne

Anlardı güzelliğini
Ama palmiye ağacı yok
sokakta
ve atık sular yansıtıyor
görüntüyü...

Sörrrrff Bee

1. Kadınlardan iyi anlayan yazar tipi son dönemde çok revaçta. Hatta, kimi yazarlar hakkında "kadın uzmanı" tanımı yapılıyor. Ekşi Sözlük(www.eksisozluk.com) yazarlarından Otisabi'nin kadınlar hakkında yazdığı bir entry, bana Türk edebiyatının kadın uzmanı yazarlarının kadınlar hakkında yazdığı yazıların çoğundan daha kaliteli geldi. Hatta, o kadar kaliteli geldi ki, "Acaba bu bir yerlerden apartma falan olmasın" diye düşündüğüm bile oldu. Ama böyle bir şey olduğunu pek sanmıyorum. Entry şöyle:

"İlgi manyağı kadının hayatı bir tiyatro sahnesidir, ve tek kişilik bir gösteriye salondan katılımcı alınmaktadır. İlgi manyağı kadın kendini izlettirmek için figür yapar, animasyon tertipler, ilgi gösteren erkeği katılımcı olarak sahneye davet eder. Erkeğe türlü kıyafet, türlü rol, mizansen verip başrolü beraber paylaşacakları intibağı yaratır. Başrolde oynadığına kani olup havaya giren eleman, tam tirada başlar ki, ilgi manyağı kadın tiradı böler, oyuncuyu sahneden aşağı inmeye davet eder, bunu görüp alkışlayan başka bir (ya da bir kaç) seyirciyi sahneye davet eder. Seyirci soldan girer, seyirci sağdan çıkar. Bir gün oyun eskir, yüz eskir. İlgi manyağı kadın o gün perdeyi yalnız kapatır."

Belki bu entry tek başına sizi o kadar da çok etkilemiş olmayabilir. Aslında, Otisabi'nin kadın-erkek ilişkileri hakkında yazdığı herşeyi okumak ve bir bütün olarak değerlendirmek lazım.

2. İnternette, bir arama motoruna iki farklı insanın isimlerini yan yana yazıp, iki insanın isminin birden geçtiği yerleri bulmayı çok severim. Mesela, Atatürk ve Yunus Emre'nin bir arada geçtikleri yerleri taradım bir keresinde. Rastladığım en ilginç şey, ünlü bir okulun genel müdür yardımcısının yaptığı konuşma oldu. Hoşgörü konulu konuşmadan bir paragraf aktarıyorum:

"Yunus Emre, Atatürk döneminde yaşıyaydı, kuşkusuz ona yürekten katılırdı. Atatürk de Yunus'u sevdi ama, toplumları bu denli etkileyen büyük insanlar zaman denilen o bitip tükenmez köprüde düşünceler ile buluşurlar. "Hayatta en gerçek yol gösterici bilimdir." diyen Atatürk'le. "İlim ilim demektir, İlim kendin bilmektir." diye yedi yüz yıl öncesinden seslenen Yunus Emre, sanki aynı dönemde yaşamışlardır."

Burada, resmi kültür ideolojisinin Türkiye tarihinin önemli isimleri arasında zorlama bağlantılar kurma eğiliminin tipik bir örneğini görüyoruz. İki farklı insanın bilgiye ve bilime önem vermesi, bu iki insanı yaklaştırmak için yeterli değildir. Asıl önemli olan, bilgiyi ve bilimi hangi açıdan algıladıklarıdır. Çünkü, bilgi ve bilim aşırı genel kavramlardır. Yunus Emre'deki mistik bilme kavramı ile Atatürk'teki pozitivist bilim kavramı arasında bir paralellik yoktur. Mistisizm ve pozitivism gibi iki zıt kavramı yansıtan olgular arasında paralellik kurmak, tam bir mantıksızlık.☐

resatcalislar@hotmail.com

REŞAT ÇALIŞLAR

Vega'dan Deniz Özbey, Aylin Aslım ve ben bu sefer müzikten falan değil, sadece aşktan söz ettik. Bakalım neler demişiz...

Aşk Üzerine Mırıldanmalar

Bir şair, "aşk üç kişilik", diyor.

Aylin: Niye üç kişi? Herkese bir kişi düşecekse dört olmalı.

Belki de üçüncü şahıslarla toplumu kastediyordur. Hani aşk bir anlamda toplumsal olgudur ya!

Aylin: Hımm! Bana en uygunu tek başına yaşanan aşk herhalde.

Belki de aşkla kendini yüceltiyor insan. Sevdğinde aslında kendini seviyorsun, onu güzel buluyorsan kendini de güzel buluyorsun gibi geliyor bana.

Aylin: Sevdiğin kişiye bağlı. Senin yansımanmış gibi görünen biri de, seni beğenmeyen ama senin beğendiğin biri de karşına çıkabilir. Çeşitli renkleri, formatları var. Senin söylediğin de mümkün.

Niye aşk sana göre tek başına yaşıyor?

Aylin: Asla iki ayrı kişi aynı şeyleri yaşayamaz. Ama ikisi de ona aşk diyorsa; ortak bir şey var demektir. İçindeyken varolan, dışındayken yalan olan bir şey aşk.

Belki de baştan aşağı yanılsamadır.

Deniz: Sandığın şeyle içinde bulunduğun şeyler aslında çok büyük bir tesadüftür. Ama ben şanslıyım, ne sandıysam onu yaşıyorum. Aşkın dalgaları, inişleri çıkışları oluyor; herkesin yaşadığı aynı şey değil aslında. Bir ad altında bir sürü duygu yaşıyorsun.

Aşk hiç uysal bir duygu değil. Hatta estetik bile değil.

Aylin: Nasıl yani?

Aşk bazı durumlarda çok komik. Örneğin bir filmde en heyecanlı karesinde, adam kıza aşkla yaklaşıyor, özelele bakıyor. Sonra son derece duygusal bir öpüşme anı yaşıyor. Buraya kadar pek estetik. Ardından duygular hızlanıyor, eğer mevsimlerden kışsa kadının üzerindeki kazak, ayağındaki çizme, üzerindeki daracık pantolon falan bunları çıkarmanın savaşımını veriyorlar. Çıkma-yan çizme, pantolon... Orada estetik diye bir şey kalmıyor. Hatta acayip komik bir durum.

Deniz: (çok gülüyor) Aynen katılıyorum...

Aylin: Hiç katılmıyorum, o aşamada

ben böyle şeyler düşünmem. Hissederek yaşamıyorsan onlar seni etkileyebilir. Ya da ilk başlarda yabancılık çekiyorsan sana itici gelebilir. Ama alıştığında bunlar çok zevkli. Dışarıdan kamerayla bakıldığında belki dediğin gibi görünebilir. Ne bileyim kiş olmadığımı düşün, ormanda falan elbiseyle olduğumu farz et. Adamın da üzerinde daha ince bir şey...

Deniz: Mesela onda da elbise olsun.

Aylin: O zaman çok daha güzel olur. Sevişmek güzel şey arkadaşlar. Sonra Allah bize sorar.

Canım biz de tersini söylemiyoruz, aşkın yalın halleri bunlar. Aşktan ne bekliyoruz, ona bakalım.

Aylin: Gönül ister ki arada hep şiddetli bir telepati olsun. Ama her zaman olmuyor. İki insanın beklentileri çakışmayabiliyor. İşte aşkın şiddeti de burada başlıyor. O anda aynı şekilde istenmiyor, ya da başka anda başka bir şekilde isteniyor.

Deniz: Evli olmasaydım belki başka şekilde konuşurdum. Ama evliyim; O nedenle elimde ne varsa onu değerlendirebilirim. Aslında aşk ve sevgi gibi laflar bana sığ geliyor. Örneğin filmlerin bittikten sonraki tarafı beni ilgilendirir. Yani ben o film arındaki iyi giden ilişkilerden birini yaşıyorum. Tuğrul'la aramızda böyle çok yoğun bir şiddet yok. Şimdiye dek paylaştığımız; dünyaya karşı tavrımız, duruşumuz. Cevaplarımız çok aynı. Farklı olmamıza karşın, içimden geçen tepkiye Tuğrul'dan başkasının cevap verdiğini görmedim. Bu da yarına dair sana umut veriyor. Fiziksel olarak çok hoşlandığım, zevklerimin çok uyuştugu, yıllar sonra dünyaya karşı cevaplarımızın aynı olduğu arkadaşlık şekline dönüştü. Bu insana rahatlık veriyor. Elbette uyuşmadığımız yanlarımız da var. Çok da mükemmel değiliz. Ama hayvan sevgimiz ortak. Bu hayvan sevgisi çok farklıdır. İçinin aktığını hissediyorum. Aynı akıntı bende de var. Bir nevi iç içe geçmek.

Uyuşmadığın noktalar olsa da temel sağlamsa olumsuz yönler bertaraf edilebiliyor.

Deniz: Böylece senin de, karşıdakinin de mükemmel olmadığını kabul ediyorsun. Sevdiğin ve sevmediğin tarafları ile

Kadınla kendisinin altında bir erkekle pek beraber olmuyor. Aşklarında bile mantık var. Bu belki de erkeklerin ilişkiyi sadece cinsellikleriyle değerlendirmelerinden kaynaklanıyordur.

Deniz: Erkeklerin cinselliklerini her aşamada ön planda tutmalarına gıcık oluyorum. Biz erkeklerin başka taraflarından etkileniyoruz.

Aylin: Kişiden kişiye değişen bir şey bu. Belki ergenlik dönemindeyken erkekler böyle düşünebilir, ama olgunluk çağına gelmiş erkeklerin ne kadar böyle düşünür, pek emin değilim.

Deniz: Toplumun onlara verdiği bir rahatlık, hediye var. Birkaç şehirde birden sevgilileri olabiliyor, erkekliklerini kullanıyorlar. Maço tarafı baskın olan erkekleri sevmiyorum. Annesi tarafından el bebek gül bebek yetiştirilmiş erkekleri tercih ederim. Eğer o kişi bana çok güzel kahvaltılar hazırlıyorsa, yarın başkasına da hazırlayabilir, ya da benim iç dünyamı çok kurcalayan biri, bunu başkasına da yapabilir. O nedenle daha sakın, daha içe dönük kişileri tercih ederim.

Aylin: Ben tam tersiyim. İç dünyamı kurcalayacak erkekleri tercih ederim. Bu o kadar az rastlanan bir durum ki...

Örneğin benim eşim de ayrıntılara çok takar.

Aylin: Ne güzel! Ayrıntılar kadınların işidir aslında. Öyle bir yanı olması çok hoş.

Deniz: Aslında hoş tabii. Ama o kadınısı tarafı beni kurcalamaya başladığında hiç işime gelmez.

Aylin: Birinin benle uğraşması benim çok hoşuma gider. Çok kendi halime bırakıldığında kabuğuma çekiliyorum. Bu kadar yalnız bırakılmak iyi bir şey değil.

Kemancı Rock Ödülleri Dağıtıldı

Kemancı, Türkiye'nin ayakta kalmayı başarabilen önemli rock barlarından biri. Geçtiğimiz yıl ortasında yeni bir yapılmaya giren Kemancı, ilk değişikliği Orta Kemancı olarak anılan mekanın 2nd@kemancı adını almasıyla yaptı. Ardından bir çok önemli isme kapıları açtı. Neredeyse yıldızlar geçidi şeklinde yapılan organizasyonlara bir de, rock müziğe yıllarını ve gönülünü vermiş Güven Erkin Erkal'in editörlüğünü yaptığı Kemancı Zine eklendi. Bununla da yetinmeyen Kemancı, bu yıl ilk gerçekleştirilen Rock ödülleri 24 Nisan gecesi dağıttı. Gelelim ödüllere; **Pentagram** "Bir" albümüyle, **Mor ve Ötesi** "Gül Kendine", **Duman** "Belki Alışman Lazım"la yılın albümü ödülünü paylaştı. **Zardanadam** (Tamamaböceği), **Less** (Fabrikasyon Hatası), **Catafalque** (Never To Be Buried) yılın self çalışmaları, **Almora**, **Zardanadam**, **Faiz** **Derinbulut** yılın yeni toplulukları, **Unspoken** (Pentagram), **Principia** (Climb), **Cennet** (Düş Sokağı Sakinleri) yılın en iyi albüm kapakları, **Daha Mutlu Olamam** (Mor ve Ötesi), **Bir** (Pentagram), **Kan revan İçindeyim** (Düş Sokağı Sakinleri) yılın en iyi şarkıları seçildi. Yılın klipi ödülünü ise **Kan revan İçindeyim** (Düş Sokağı Sakinleri), **Durmadan Akşam** (Yaşar Kurt) ve **Daha Mutlu Olamam** (Mor ve Ötesi) aldı. Elbette ödüller bununla bitmiyor, ama benim yerim buraya kadar...

Özlü Sözler

Gülben Ergen hayatı boyunca kamını hep içeri çekti. Şaşılacak şey, ben ne içeri çekebiliyorum, ne de salabiliyorum.

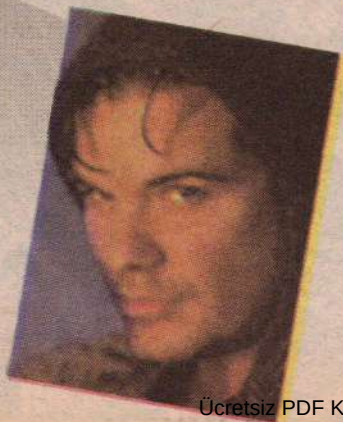
Sezen Aksu

Bazen 2.5 ay ağlamıyorum. Bunu bir doktora falan sormak istiyorum, aslında çok kötü bir şey olabilir.

Kenan Doğulu

İlk röportajım ile şimdi ki röportajım arasında çok büyük fark var. Ben de yavaş yavaş öğreniyorum.

Nez

Uzaklarda Aramam Çünkü Sen İçimdesin

“Arabesk” dediğimiz müzikal eğilim, aslında dipsiz bir kuyu. Ne ararsanız var. İyisiyle, kötüsüyle bir dolu şey... 70 ve 80’li yıllarda, arabesk’in kıyısından geçiyor olduğunuzu söylemek bile, ait olduğunuz grup ya da “cemaat”ın kıyınıza teneke bağlamasına yeterliydi. 90’lı yıllar ve sonrasında, bu dünyanın sayfaları, bir parça daha “korkusuz”, bir parça daha “güvenle” çevrilmeye başlandı. Önce **Orhan Gencebay**, arkasından başka isim ve şarkıların, utanmaya mahal kalmaksızın “seviliyor – sayılıyor” oldukları söylenir oldu. Her ge-

çen gün de söyleyenlerin sayısı hızla arttı. Çünkü şöyle bir şey olmuştu. “Çok seviyorum” diye ifsaatta bulunduğunuz arkadaşınız – dostunuz lafı ağzınızdan kapıyor ve “Aaa, sahi mi? Ben de, ben de...” demeye başlıyordu. Meğer herkes sever, herkes saklamış.

Orhan Gencebay’ı **Müslüm Gürses**; **Müslüm Gürses**’i **Kibariye**, **Şükran Ay** ve **Suat Sayın** takip etti. Sonra da **Esengül**. Gençecik bir yaşta kaybettiğimiz Esengül. Hemen hemen her şarkısı ile yüreğimizi dağlamış olan Esengül, bu dünyaya elveda derken de bize yapacağını yapmış ve bir trafik kazası sonrası aramızdan ayrılrken hepimizi gözyaşlarına boğmuştu.

60’lı yılları bitirmek üzereyken müzik piyasasına giriş yapan Esengül, çok dokunaklı ve farklı ses rengi ile, kısa zamanda isim yapacak ve “terkedilen”lerin peşinde koştuğu büyük bir isim olacaktı. Zaten hemen, ilk plaklarından biri olan “Taht Kurmuşsun Kalbimde” ile yerleşecekti zirveye. Orhan Gencebay’ı yaratan adam olarak bilinen Orhan Akdeniz’e ait olan bu şarkı ile Esengül, 70’li yılların hemen başında ortalığı birbirine katacak, sonrasında ise, ne söylerse söylesin kendisini dinletmesini bilecekti. Samimiyet ve sahiciliğin kalesi olma payesini, biraz da, bu payeyi

çok daha önceden hak etmiş bulunan **Orhan Akdeniz**’in şarkıları söylüyor olmasından dolayı elde etti. Akdeniz; İMÇ tarafından oyuna getirilip – küstürülene kadar oldukça faal bir müzisyenimizdi ve şarkılarının altından en iyi kimin kalkacağını çok iyi bilirdi. Müzisyenimizin, Esengül’ün yanında Gönül Akkor ile çalışmış olması da bunu gösteriyor zaten. Akdeniz, çıkaracakları ilk nota ile sizi yüreğinizden yakalayacak şarkıcıları seçti her zaman. Tıpkı Selami Şahin gibi.

Esengül de öyle düşünüyor olmalı ki, Orhan Akdeniz ile birlikte Selami Şahin ile de çalıştı. Ali Avaz, Cavit Deringöl ve bağlı olduğu firmanın sahibi Lütfü Sütşurup ile de.

Rifat Şanlıel ve Cengiz Çetin’in “Deli Gibi Sevdim” adlı şarkısına Cavit Deringöl’ün bir “ilavesi” olarak kabul edilen “Çok Üzgünsün Arkadaş”, Esengül’ün son büyük hit’lerinden biri oldu. Sonra da, sahil yolundaki trafik kazası her şeyin sonunu getirdi. Üzerinde günlerce konuşulan – fikir yürütülen bir kazaydı bu. Hiç kimse, Esengül’ün böyle apansız çekip gidişini kabullenemiyor, işin içinde başka şeyler arıyordu. Muhtemelen vardı da. Kimse bulamadı, ya da bulabilen varsa bunu açıkça di-

le getiremedi. Ama şarkıcının hayranları, işe bir “efsane” havası katmayı becerdi. Kimi gün “Esengül Almanya’nın bir şehrinde” görülmüş, kimi zaman da “saklanıyor olduğu yerden” bir haber göndermiş oluyordu. Hikayeler üst üste eklene eklene, katlana katlana bugünlere geldik.

Bugün her şey bir parça daha net. Esengül’ü o kazada kaybetmiş olduğumuz konusunda artık kimsenin şüphesi kalmadı. Şüphe götürmeyen bir başka şey ise “Taht Kurmuşsun Kalbimde” ya da bir başka Esengül şarkısı duyulduğu anda gözlerin yaşarması. Bu şarkıya düşen “Konyalı Sultan” Nadide’nin gölgesi bile bunu değiştiremedi. □

POPÜLER ANSİKLOPEDİ

“Taht Kurmuşsun Kalbimde”nin “Kalbimde” Ya da “Kalbime”si

Popüler müziğimizin en güzel, en dokunaklı şarkılarından biri. 60 ve 70’li yılların “kült” ismi Orhan Akdeniz’e ait olan bu şarkı, yalnızca Esengül’ün patlamasına yol açmadı, aynı zamanda, o alanda eser vermeye çalışan her yaşta müzisyeni etkiledi. Bu şarkı sonrası, hemen hemen herkes, “duygularını”, lafı dolandırmadan - süslemeden söylemeye başladı. Kayahan’ın yolunu “ille de sevgiden geçirme”ye çalıştığı günlere kadar da böyle sürdü. Kayahan Beyefendi’den sonra günlerimiz “esmer”, gecelerimiz “katran” kılığına bürünüp “gündüz ve gece”likten çıkmıştı. Ama Orhan Akdeniz ve Esengül’ün hakim olduğu zamanlarda, her şey daha sahici ve naifti. Belki onların her dediği de doğru çıkmıyordu ama, biz onlara inanmamak için her hangi bir neden göremiyor peşlerinden sürükleniyorduk. “Taht Kurmuşsun Kalbimde”yi, sonradan, bir başka samimiyet kalesi olan Müslüm Gürses de söyledi. Adında “Kalbimde” varken, içinde “kalbime” diyen, bu nedenle de söylerken herkesin bir parça karıştırıyorum sandığı bu şarkı; 2000’li yıllarda “dam üstünde un eler” tablosu ile Türk Popu’nu sarımsıya çalışan Nadide Sultan tarafından da söylendi. Ama biz Nadide’ye pabuç bırakmayınca, şarkı en ufak bir zarar görmeden yüreğimizin “en güzel yerinde” dönüp durmaya devam etti.

En Güzel Esengül Şarkıları

- 1- Taht Kurmuşsun Kalbime
(Söz: Şemsettin Polat, Müzik: Orhan Akdeniz)
- 2- Çok Geç Olmadan
(Söz: Ülkü Aker, Müzik: Ali Yıldırım)
- 3- Çok Üzgünsün Arkadaş
“Bir zamanlar ben de senin gibiydim, sevgilim için deli gibiydim”
(Söz ve Müzik: Cavit Deringöl)
- 4- Senden Işık Bekledim
(Söz ve Müzik: Selami Şahin)
- 5- Sevip Koklayacağım
(Söz ve Müzik: Ali Avaz)
- 6- Seninle Öleceğim
(Söz ve Müzik: Orhan Akdeniz)
- 7- Gel Arkadaş Olalım
(Söz: Fahri Uyanık, Müzik: Selami Şahin)
- 8- Beterin Beteri Var
(Söz ve Müzik: Cavit Deringöl)
- 9- Gizli Yaram
(Söz ve Müzik: Orhan Akdeniz)
- 10- Ayrılık Günü
(Söz ve Müzik: A. Nail Başyü)

Haftanın Plak Kapağı

Sokak Çocuğu Ali’nin “Aşıklar Her Gün Ağlar” adlı plağının kapağı. Gerçi Sokak Çocuğu Ali ile ilgili her şey bu sayfalarda her zaman yer bulabilecek bir niteliğe sahip ama, özellikle bu hafta seçilmesi Esengül ile ilgili. Sokak Çocuğu Ali, bir evvelki plağında “Körölası çöpcüler, aşkı süpürmüşler...” şarkısını söyleyip yurt çapında ünlenince, bağlı bulunduğu firması Apollo Plak, sonraki plakta paraya kıyıp, plak kapaklarında şarkıımıza “tablo” yaratmıştı. Aşkı süpürülen (yurtık gömlek ve fanilalı) Ali, elinde gitar bir merdivene tünemiş “yalnız adam” havalardan çıkmaktayken, kendisine (her niyeyse) üç “cici” kızın eşlik etmesi uygun görülmüştü. Kızlarımızdan boyluca Apollo Nükhet Duru. Siyah mini eteklisi ise bizim Esengül. Fotoğrafının tuhaf bir poz vermesi için telkinde bulunduğu üçüncü kızımız ise tanınmış değil. O, Nükhet ve Esengül kadar ısrarlı olmamış ve piyasadan erkence

çekilmiş. 60 ve 70’lerde (hatta 80’lerde) böyleydi işte. Kimse durduk yerde ünlenmiyordu, işe hep en alt basamaktan başlıyordu. Durduk yerde en üst basamağa şutlanmak 90’lı yılların işi.

Şizofreni Nedir? Nasıl Bir Varoluş Biçimidir?

Nasıl bir hastalıktır demiyorum, çünkü çok zor bir durum olsa da şizofreni bir hastalık olmaktan çok daha kapsamlı bir şey bence. Şizofren evren karşısında insan aklının trajedisidir. Akıl yaşamın gerçeklerinden farklılaşmış insana özgü bir şey. Bir Leopar bir Manda'ya karnından saldırdığında ve yediği varlığın acı çektiğini düşünmeden yavaş ve ehli keyf davranırken ve insanlar istakozu kaynatırken veya canlı Maymun beyni yerken akıl iptal olmuş ve varlık zevke yönelmiştir. Şizofreni ileri durumlarında akıl dışına çıkıp karanlık ve anlamdışı bir ormanda dolaşsa da doktorluk değil Allah'lık bir durumdadır. Kendimden örnek vereyim, ilaç kullanmadığım zamanlarda bir filmin dışına çıkan filmin konusunu değiştirme arzusunda küçük bir rol sahibi bir aktrist gibi oluyorum. Örneğin bir cümle alalım, "Ali sinemaya gitti" cümlesi. Bu cümle "Ali lali alinin sinema sinemanın sinemaya mı gitti mi gitti gelmez uçtu konmaz..." gibi bir hal alıyor. Konuşmanın grameri bölünmeye ve anlamı tesbit edememeye başlayarak bir çözülme yaşıyorum. Aynı çözülme duygularımda da, mantık yürütme kabiliyetim de başlıyor. Mesela duvarlara kazınmış gibi bir cümleler okumaya başlıyorum. Duvarın İLİŞKİ HALİNDE OLDUĞUM KİŞİLER VE HAYAT SANIKI CANLI DEĞİL DE OKUDUĞUM BİR KİTAP OLUYOR. Müzik ya da görüntüler kulağıma ya da gözlerime bir cisim gibi batmaya başlıyor. Bu nedir? Akıl dışıdır. Bedenim var olsa da gitgide yok olmaya başlıyorum. Bu gibi durumlarda ilaçlarım can simidi gibi yanımda ve bu durumu kontrol edebiliyorum. Kimi çevreler bu durumu tasavvulla mutlak varlığın içinde yok olma olarak açıklayabiliyor.

Geçen yazımda Türkiye'nin mutlak yetle yönetildiğini, benim de derin devletin kraliçesi olduğumu söylemiştim. Gerçekten altı yıl önce tanışıp birlikte zaman geçirdiğim bir kişiyle söylediğim gibi bir şey yaşadım. Bana en ince ayrıntısına kadar Türkiye'nin durumu bu diye anlatıldıktan sonra, "Siz de şöyle yapın, böyle yapın" diye nasihatler verdim, yaptılar. Sonra ek olarak bir de ölüm-süzlük tribim var, size bu anlattıklarımın yaşam adındaki düş olduğunu söylesem, aklımın bu düşü kendine severek kontrol ettiğini söylesem duyacak mısınız acaba söylediyimi, yoksa bu düş yalnızca bana mı ait!

Bir gün oturduğum sokağın marketine gittim. Market sahibi ile münakaşa ettim, "Sen kimsin" dedi bağırarak. Ben de durumu ölçtüm biçtim, mütevazı bir cevap verdim: "Ben halayın başıyem, incili küpe taşıyem"

Çocuklar size bir şey söyleyeyim mi! İyi ki varsınız, düşlerimde aklıma karşı oluşmuş karşı bilinç, iyi ki varsınız.

SİBEL TORUNOĞLU

Yanlış bir hukuk kararı yüzünden hayatı alt üst olmuş bir insan Hasan Ersoylu. Şimdi ne ailesi ne de işi var... Kaybettiği yıllar da cabası...

Hayat Karartan Yanlışlık

MELİKE AYŞE

Yıl 1994. Günlerden 16 Aralık. Sultanbeyli'de oturan beş çocuklu Hasan Ersoylu, Eyüp'teki marangoz dükkanında siparişleri yetiştirmeye çalışıyor. Üstü başı toz içinde. Birden dükkanına sivil giyimli, polis olduğunu söyleyen üç kişi giriyor. "Dursun Aldemir'i tanır mısın? Ona borcun var mıydı?" diye sorulan soruların cevabı yetiştirelemeden Ersoylu alınıyor ve Sultanbeyli Emniyet Müdürlüğü'ne, oradan da evine götürülüyor. Aramaların ardından, Ersoylu'nun okumayazma bilmeyen oğluna, "Babamın Dursun Aldemir'e borcu vardı, onu öldürmüş olabilir" yazılı bir kağıt imzalatırılıyor. Özel tim polislerinin eşliğinde, Ersoylu alınıp Sarıyer'deki Jandarma Alay Komutanlığı'na götürülüyor. Gidilen mekan, belki de canlı çıkma ihtimalinin olmadığı bir yerdir: "Birbirlerine Ali, Veli gibi isimlerle hitap ediyorlardı. Odalar küçüktü. Soğuktu. Yerler suyla kaplıydı. İnsanlar acıyla bağırıyordu. İşkence görüyorlardı. Sıra bana da geldi. Dursun Aldemir'i öldürdüğümü kabul etmemi istiyorlardı. Ama o benim arkadaşım, çok iyi bir insandı. Kabul etmedim. Elektirik verdiler. İçlerinden biri 'Yaşlı bu adam, ölebilir' dedi Vazgeçmek bir yana, matkap alıp, bacağıma ve kalamı deldiler. Hala izi duruyor."

'Suç'u Kabul Etti

Hasan Ersoylu'nun öldürmekten sorumlu tutulduğu kişi olan Dursun Aldemir, 1992'de ortalıktan kaybolmuş ve o günden beri haber alınamamış. Samsun'da oturuyor. Ordu'da bulunan bir cesedin kendisine ait olabileceğini düşünen Aldemir ailesi, Ersoylu'nun adını verdiği için gözaltına alınıyor. Ersoylu, bunu gözaltındayken öğreniyor. Üç gün kaldığı Alay Komutanlığı'nın ardından, Aldemir'in cesedinin bulunduğu Ordu'ya götürülüyor Ersoylu. Tatbikat yaptırılmak için. Öldürüleceğinden korktuğu için, tatbikata katılan Ersoylu, "Nasıl olsa gerçek ortaya çıkacak" diye düşününüp 'suçunu' itiraf etti. Savcılığa çıkarıldığında işkence gördüğünü, kimseyi öldürmediğini anlattı. Ama tutuklandı. Ordu'da cezaevine konulduğunda durumu acınasıydı, bayıldı. Kaldırıldığı hastanede vücudundaki işkence izleri rapor edildi.

"Adam öldürmekten duruşmalara çıkmaya başladım. Suçsuz olduğumu anlattım. Ama kimseyi inandıramadım. Davaya mahkumiyetle sonuçlandı. Beni 20 yıl 10 ay hapis cezasına çarptırdılar. Pek çok yere de mektup yazdım suçsuz olduğumun anlaşılmasına mı se-

ma dair. Bir gün suçsuz olduğum anlaşılacak diye umudumu yitirmedim. 4 yıl sonra Samsun'daki Vezirköprü Cezaevine nakledildim. El işleri yaparak oyalanıyordum."

Alyans, Rakamlar ve Gerçek

Aynı dönemde Uşak'ın Banaz ilçesinden Düzce'ye bir savcı tayin oluyordu. Adı Bilal Gündüz'dü. Gündüz, ilçede işlenen faili meçhul bir cinayetin dosyasını yeniden açıyordu. 1985'te Ankara Hukuk Fakültesi'nden birincilikle mezun olmuş, Banaz'da da faili meçhul bir cinayeti çözmüş olan, dürüst, çalışkan bir hukuk adamıydı Gündüz. Savcı, Düzce'de 1992'de işlenen faili meçhul cinayet dosyasını yeniden açınca sadece bir alyans ve üzerinde rakamların yazılı olduğu küçük bir kağıt parçası buldu. Rakamların hesap numarası olabileceğini düşünen Gündüz, hemen bankalarla bağlantıya

geçti. Rakamlar gerçekten bir hesap numarasına aitti. Dursun Aldemir'e ait bir hesaba. Yani Hasan Ersoylu'nun katili olduğu öne sürülen kişiye. Dosyada, üzerinde 'D.A.' harfleri bulunan alyans da cesedin Dursun Aldemir'e ait olduğuna şüphe bırakmıyordu.

'Yanlışlık' Ortaya Çıktı

Savcı araştırmalarını derinleştirince Ersoylu'nun, Aldemir'e ait olduğu sanılan Ordu'daki cesedin sorumlusu olarak dört yıldır cezaevinde yattığını öğrendi. Gerisi çorap söküğü gibi geldi. Savcı ilgili makamlara 'yanlışlığı' ilettili. Ersoylu apar topar cezaevinden alınıp hakim karşısına çıkarıldı. Kendisinden kerelerce özür dilendi.

Hasan Ersoylu'nun anlaşılmasına mı se-

vineyim, yoksa dört yıl boşuna yatmış olduğuma mı üzüleyim bilemedim. Hakime, 'Özrünüzü kabul etmiyorum. Çünkü beni sağlığımdan ettiniz, suçlu damgası vurdunuz, hayatımı kararttınız' dedim. Günlerce gazeteler beni yazdı. O zaman anlattım. Benim alındığım 1994 yılında Çiller Başbakan'dı. Onu da sorumlu görüyorum. Mehmet Ağar, Sedat Bucak gibi insanlar korunurken benim gibi insanlar da hapse atıldı. Çeteler için af çıkarılmaya çalışılırken suçsuz yere yatanları kimse düşünmedi. Çünkü bizim sığınabileceğimiz kimse yok."

Şimdi Yapayalnızım

Ersoylu'nun dramını gazetelerden gören Şenol Caner isimli avukat, ücret istemeksizin davasını üstlendi. Hukuk serüveni başladı böylece.

"Bana işkence yapan 2 kişi 2 yıl hapis, 6 ay meslekten men, cezası aldı. Açtığımız tazminat davaları ise reddedildi. O yüzden Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne Türkiye aleyhine bir milyon dolarlık tazminat davası açtık. Sonucunu bekliyoruz. Ama kaybolan yıllarım geri gelmez. Artık yapayalnız bir insanım. Ailem yok, işimi kaybettim. Hayatım karardı yani. Hala şimdi Samsun'da 150 milyona bir marangozun yanında çalışıyorum. 100 milyon kira veriyorum, kalan parayla geçinmeye uğraşıyorum. Kimse de yardım etmiyor. Bir milyara bir 'pulanya' makinesi alırsam marangoz dükkanı açacağım. Ekmeğimi taştan çıkarabilirim. Tazminatı kazanırsam okul yaptıracağım."

Bu olay, Ersoylu'nun hayatını karartırken, 'yanlışlığı' ortaya çıkaran savcı ise mesleğinde yükseldi. Hukuk çevrelerinde takdir gören ve o günden sonra 'suçsuz yere hapiste yatanlar'ın yakınları tarafından kapısı sık sık aşındırılan Gündüz, önce Düzce, ardından Niğde'ye başsavcı oldu. Ancak ne Dursun Aldemir'in, ne de Ordu'daki cesedin faili bulunabildi. Üstelik Ordu'daki cesedin kimliği dahi ortaya çıkarılamadı. □

Ben de bu hayvan belgesellerinde en çok bu av hayvanlarını seyredirken duygulanıyorum. Ne zaman bir kaplan, bir çakal peşlerine düşse hemen bağırmaya başlıyorum.

Av Hayvanları Diyorum Yau!!!

CÜNEYT ÖZDEMİR

Şoruumlu bir Hayvan dergisi yazarı olarak şu aralar sürekli belgesel kanallarını seyrediyorum. Maksat diğer hayvanları tanımak, daha iyi anlamak, olayın ruhuna dokunmak. O ruh halini paylaşmak bir yerde. Ancak gördüğüm kadarı ile bizim HAYVAN dışında hayvanlar aleminde huzur yok. Tam tersi kan gövdeyi götürüyor. Şöyle ağız tadıyla bir otlayan ya da etrafında başka tür bir hayvanla dost geçinen tek bir hayvan yok.

"Herkes kendine müslüman" diye bir tabir vardır ya, hayvanlar aleminde de durum aynen böyle. Hele farklı türler arasında bir arkadaşlık, bir dostlukmuş, şöyle iki hayvanın yanyana gelip iki çift laf etmesi, bir fıkra anlatmasıymış, mümkünatı yok.

Düşman olmayan hayvan en iyi ihtimal ile dost değil.

Bilmiyorum bu belgeselleri çekenlerin niyeti hayvanlar dünyasını biz insanlara düşman gösterme çabasıyla mıdır? Bir art niyet, inceden inceye bir hinoğlu hinlik gizli midir, nedir bilemem... Ama şöyle huzurlu bir belgesel yok, kan gövdeyi götür-

üyor.

Diyeceksiniz ki "Yahu herkes herkesi yer mi?" Herkes herkesi yiyor vallahi...

Bu ne hırsır, bu ne açgözlülüktür, bu nasıl bir dengedir, yüce rabbim.

Özellikle aralarında bir gurup var ki üzülmemek, endişelenmemek, kederlenmemek elde değil. AV HAYVANLARI denilen bu gurubu tamamen zavallı, zararsız hayvanlar oluşturuyor. Tek bildikleri ot yemek, kokuyu alınca kuyruğu araya alıp kaçmak. Bunları gören canavar kesiliyor kardeşim. Artık kaplan mı olur, aslan mı, çakal mı, olmadı eli tüfekli insan mı, ne ararsan bu sebillerin peşindeler. Bunlar da nasıl çaresiz. Kulakları da sürekli tetikte, ÇIT'ı duyan tabanları yağlıyor ama nafile. Bu av hayvanlarını avlayanlar çok acımasız çooooook gaddar. Tam Hayvan oğlu hayvan...

Hayır koşanı anladım bir de işin içine uçan hayvanlar giriyor ya çileden çıkıyor.

Ben de bu hayvan belgesellerinde en çok bu av hayvanlarını seyredirken duy-

gulanıyorum. Ne zaman bir kaplan, bir çakal peşlerine düşse hemen bağırmaya başlıyorum.

"Koş ulan koş..."

Nereye koşacaksa, ne kadar koşacaksa artık.

Sonuçta bakıyorum bazen kaçmayı başaran da oluyor ama genellikle deplasman takımına yenilmiş üç büyük kulüp taraftarının ruh hali ile televizyonu kapatıyorum. Ya da ne bileyim içeri gidip bulaşıkları duruluyorum. Bunların kanını görmeye dayanamıyor insan YAU.

Ama sizle önemli bir gözlemimi de paylaşmak isterim. Masumun eti de kimseye yar olmuyor bu hayvanlar aleminde.

Ara sıra bir bakıyorum birbirlerini yiyenlerin belgeselini yapmışlar. Sen misin o sebilleri yiyen bir diğeri geliyor bunu yiyor. Sen misin suçsuz ceylanı dere kenarında hacamat eden timsah elinde silahı ile bir timsah avcısı bitiveriyor. Kim kimi yerse, kimin kime gücü yeterse artık.

Bunlara keyiflenince "Yiğin birbirinizi Pe..enkler" diyorum.

Oh olsun!!!

Böyle hayvan belgesellerini seyrede seyrede iyi bir HAYVAN yazarı olunur mu henüz emin değilim ama en azından bu hayvanlar alemine bakarak insanlar alemini de iyi tanımaya başladım.

Bazen bakıyorum bir çakal mesela bir ceylan sürüsünü çeviriyor "Aaa ulan, çakalın şu yürüyüşe bak bizim işyerinden Kemalettin değil mi bu?" deyiveriyorum.

Ya da mesela geçen gün bir timsah'ın gözünden yaş gelirken gördüm aynı bizim "..." neyse şimdi böyle örnekler verip isim zikredip insanlar alemindeki hayvanları kendime düşman etmeyeyim.Yeterinden fazlası düşman zaten...

Sonuçta benim etim ne budum ne HAYVAN dergisine arada bir yazı karalıyoruz, o kadar.

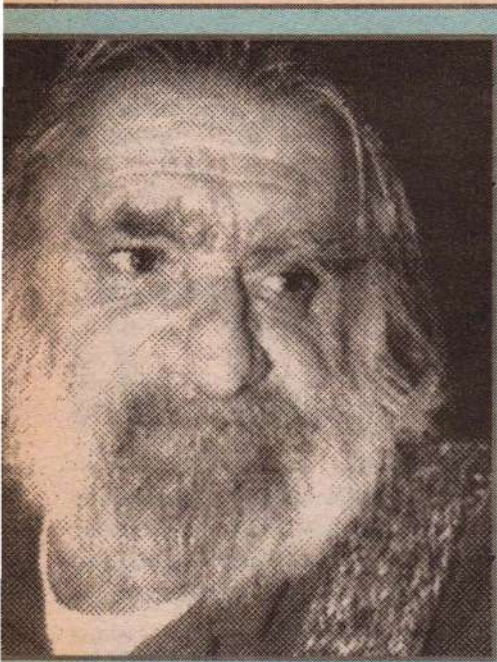
Hayvanoğlu hayvanlarla uğraşmaya benim neyim yeter ki?

Neyse, hadi bana müsaade.

Ben kaçayım en iyisi..[2]

Can'dan Öykücükler

"Seke seke geldim
Sike sike gidiyorum"
Can Yücel

Can Yücel bir zamanlar **Attila İlhan**'la (Attila'nın babası vali muavini-
dir) birlikte oluyor, arkadaşlık ediyorlar.
Günlerden bir gün Attila, Can'a: "Hayatı-
mız çok yeknesak geçiyor. Buna biraz de-
ğişiklik katalım!" diyor.

- Pekiyi n'apıcaz?
- Biraz serserilik edelim.
- Nasıl, nerde yapıcaz?
- Ben serserilerin gittiği oturup içtik-
leri bir meyhane biliyorum. Oraya ara sı-
ra biz de gidelim.
- İyi de onlar serseriliği ciddiye alırlar.
Başımıza bir şey gelirse?
- Ha ben onu düşündüm. Babam iki
sivil polis görevlendirecek. Bir şey olur-
sa, onlar bizi koruyacak.
- Hastır ulan! Benim öyle baba hima-
yesinde serseriliğe aklım ermez.

Yine bir zamanlar günün birinde bir
hanım yazar bir TV kanalında söyleşi ya-
parken Can'a soruyor:

- **Nazım Hikmet** için 'kartpostal şa-
iri' diyorlar (diyen de **Ece Ayhan**'dır).
Siz ne düşünüyorsunuz, ne diyorsunuz?
- Kart sensin, postal da gütüne girsin.
- Tabii söyleşinin bu bölümü çıkarılıyor.
Can'a ben doğru olup olmadığını sordum.
O başını her zaman yaptığı gibi hafifçe
öne doğru eğip:
- Aslı yok Arifciim. Uyduruyorlar..
dedi.

Günlerden bir gün Can, bir ressam ar-
kadaşın atölyesinde laflarken bir başkası da
orada Can'la ilk kez karşılaşıyor. Bir ara
kendisine "Ne iş yaptığını" soruyor.

- Şiir yazıyorum. Arada bir çıkarsa
çeviri yapıyorum.
- A be desene ben serseriyim.
Can'dan dinlemiştim. [ ]

ARİF DAMAR

**İstanbul'da bunalınca
kendimi sahil
kasabalarına atarım.
Böyle bir gün
tombalacı
bir dayıyla tanıştım.
Muhabbet ettik.
Devamı aşağıda işte...**

Ayda Yüz Elli Milyon

OKTAY GÜZELOĞLU

Kaç doğumlusun dayı, adın ne?

- 1927 doğumluyum. Adım Hasan.

Ne iş yapıyorsun?

- Tombala çektiyorum.

Aslen nerelisin?

- Bulgaristan'dan geldim.

Kaç senedir buradasın Dayı?

- 35'ten beri buradayım.

Çoluk çocuk var mı Hasan Dayı?

-Var.

Ne iş yapıyorlar?

-Biri balık satıyor. Biri Levent'te otu-
ruyor.

Ne iş yapar?

-Valla şimdi emekli oldu. Ne iş yaptığı-
nı bilmiyorum.

Torunun var mı dayı?

- Var.

Ne iş yapar?

-Topçu.

Nerede oynuyor?

- Fenerbahçe'de.

Adı ne?

- Fatih Akyel.

Fenerbahçeli, Milli Futbolcu Fatih Akyel mi?

- Evet.

Peki şimdi senin Fatih Akyel gibi bir torunun var; zengin, iyi para kazanıyor. Milli futbolcu. Peki sana hiç yardım etmiyor mu?

- Bir kuruşunu görmedim, bir çorba dahi içmedim, gelmedi, görmedim.

Sebebi ne?

- Sebebi, nene-
lerinden ayrılma-
şım diye. İç güvey-
siydim. İstanbul'da
otururlardı. De-
dim "Memlekete
gidelim. Burada ne
iş yaparım ben."
Gelmedi, orada
kaldı. Sonra da bo-
şadı.

Evlendi mi o?

- Evlenmedi.

Sen?

- Evlendim.

Başka çocuğun oldu mu?

- Olmadı.

Peki torununu kaç senedir görmüyorsun?

- Torun Mer-
sin'deydi. Oradan
gitti Galatasaray'a,

onu Bülent Korkmaz aldı.

Seni görmeye hiç gelmedi mi?

- Benimle cenazede görüştü.

Peki neden düşman sana, birşey mi var?

- Hiçbir şey yok işte, durum bu yani.

Yani sana gelip hiç "dede durumun nedir, hasta mısın" demiyor mu?

- Duydu hasta olduğumu ama hiç gel-
medi. Gelmiyor işte, beş kuruş da gön-
dermiyor bana. Ben de şöhrat diye bir şey
demiyorum ona.

**Sen onun şöhretiyle oynamak iste-
miyorsun ama o da sana ufak bir iyi-
lik yapmıyor dayı.**

- Yapmıyor.

Peki hiç haber göndermedin mi?

- Göndermedim, bilmiyorum.

Babasına gidiyor mu?

- Gidiyor.

**Babasına gidiyor da sana niye gelmi-
yor?**

- Küçükken geliyordu. Elimizi öpüyordu.
beş on kuruş veriyorduk tabi. Alt yapıda
oynuyordu o zaman. Geliyordu babasının
yanına, uğruyordu. Beş milyon veriyor-
dum, harçlık. Gidiyordu.

Zamanında durumun iyiymi.

- Eh, az çok iyiymi. Harçlığını veriyor-
duk işte.

Peki sana hiç haber göndermedi mi?

- Hiç göndermedi.

**Senin oğlunun durumu nasıl, onu da
mı aramıyor torunun?**

- Onu arıyor ara sıra
işte. Beş on milyon gön-
deriyor, istediği zaman.

**Başka hiçbir iş yapma-
dın mı?**

- Yapmadım, balıkçılık
yaptım. Aldık sattık yani.

**Para da kazanamadın,
evlendin. Şimdi teyze
de var evde. Hasta di-
yorsun.**

- O benden beter. O
hiç kalkmıyor. Ben yine
kalkıyorum. Kahveye falan
çıkiyorum.

Zengin mi oğlun?

- Zengin. Balıkçı dü-
kanı var. İşte hap gönderi-
yor bana. Bitiyor haplarım
ona gönderiyorum, o alıp
bana gönderiyor.

Hastalıkların neler?

- Hastayım ben. Özü-
rlüyüm. Kafam dönüyor.

Hiç olmazsa beni hastaneye yatırsın bari.
Onu da yapmıyor, hastayım. Geçimim
yok, tombala çektiyorum.

**Ayda sana kaç para verse rahatlar-
sın?**

- Bana ayda yüz elli milyon verse ye-
ter. Beni hastaneye yatırsın, kolum ve aya-
ğımdan sakatım işte.

Peki başka bir isteğin yok mu dayı?

- Yok başka hiçbir şey istemiyorum.
Sağlığını istiyorum. Bana bir göz kulak ol-
sun diyorum.

Gençliğinde sen ne iş yapırdın dayı?

- Balık işi yapıyorduk, ormana gidiyor-
duk.

Çok geçimli bir adam değilsin yani?

- Fakirim tabi.

Oğlun sana düşman mı dayı?

- Oğlum, işte ayrıldık diye annesinden
yana.

Başka?

- Başka bir şey yok. Gençliğimde bir
kötülük yapmadım onlara. Ev tuttum ona.
Her şeyini tenceresine varıncaya kadar
verdim.

**Torunun harçlığını da verdin zama-
nında, varken...**

- Verdim. O benim sayemde balıkçı
oldu zaten. Hasan Akyel'in oğlu diye ver-
diler. Balıkçılık yaptı zengin oldu. Oğlu da
yardım etti. Dükkan aldı yaptı, kat aldı
yaptı.

Peki dedesine niye yapmıyor?

- Ben daha bir kuruşunu görmedim.
Park yaptırdı buraya. Ben dedim, beni has-
taneye yatır, onu da yapmadı.

**Kaç senedir görmüyorsun torunu-
nu?**

- Üç dört sene oluyor görmüyorum.

Ondan önce görüyor muydun?

- Ondan önce gördüm.

Nerde gördün?

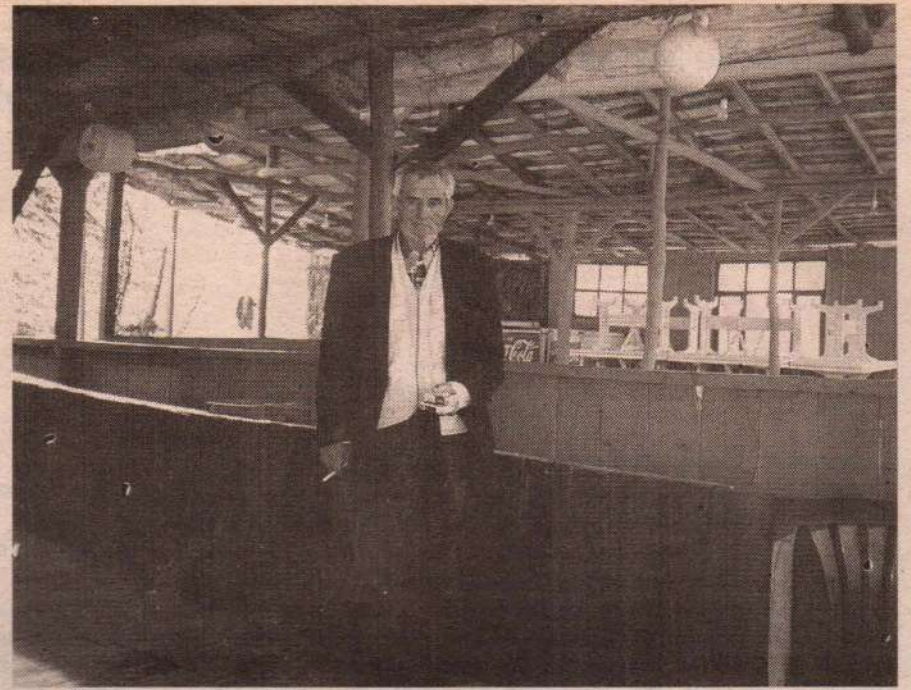
- Burada. Cenazeye gitmiştik, cenaze-
de, mezarlıkta gördüm.

**Yani senin torunundan istediğin şu.
Sana ayda iki yüz milyon filan versin.
Seni bir hastaneye yatırsın, başka
bir şey yok.**

- Evet başka bir şeyini istemiyorum.
Sağlığını istiyorum.

**Peki Hasan dayı. Ben bunu haber
yapıcam. İzin veriyor musun? Yani
sen diyosun rezil olmasın. Ama iyili-
ği de yapsın bana. Çok bir şey değil
diyorsun.**

- Çok bir şey değil. Ben istemiyorum
arkadaşlarına rezil olsun. Bana biraz yardım
etsin bir de onun sağlığını istiyorum. [ ]

Bir Günün Hikayesi

Benim adım **Devrim Barçın**. İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi son sınıf öğrencisiyim. Bir günüm şöyle geçiyor.

07:30
Alarm sonuna kadar çalar, gene de uyanamam. Evdeki diğer

arkadaşlar uyanır ve küfür ederek "Lan oğlum, kalk hadi, okula geç kalıcan, madem uyanamıyon kurma şu alarmı!"

07:45
El yüz yıkama, giyinme faslı. Ev pis olmasına rağmen titizimdir. Her sabah çıkarken ayakkabılarımı silerim. Apartmandan ilk ben çıktığım için kapıya bırakılan gasteyi çalarım.

08:00
Her sabah aynı terane. Şu otobüslerden bıktım ya! Sıkışıklık, ayakta gitme hali. Aylık Akbil'in de günü geliyor. Parayı nereden bulcaz. Hadi hayırlısı.

08:10
Okula gelirken gördüğüm elektrik kuyruğu faturanın son ödeme tarihinin geçtiğini hatırlatıyor. Parasını da yemiş olduğumu unutmuyorum tabi. Bakalım halimiz ne olacak diyorum ve okulun kapısından giriyorum.

08:15
Hemen dersten önce çay ocağında bir kahvaltı yapmalı.

09:00
Derste genellikle ortalara oturuyorum. Arkalar ve önler ilgi çeker çünkü. Ders, sonuna doğru o kadar sıkıyor ki gün boyu bir daha derse girmiyorum.

11:00
Hoca "Ders bitti" der demez sınıfta bir sigara yakıyorum, öyle çıkıyorum.

Gazete Masası'na gidiyorum. Gazetelere göz atıyorum. Yakında eylem olacağı için afiş hazırlıyorum.

12:00
Yemeğe gidiyorum. Genellikle koşarak giderim. Çünkü hukuk çıkışı çok kalabalık olur, öncesinde sırada olmak için. Okuldaki tek olumlu şey yemekhanedir zaten. 650 bin liraya 4 çeşit müthiş yemek. Arada bir kötü çıkar ama olsun.

12:30
Yemekten çıkınca Boğaz'a karşı bir sigara keyfi...

13:00
Bahçede güneşin altında uzanıp yatmak, serilmek. İşte bahar bu be!

14:00
Kantinde arkadaşlarla sohbet. Masa tenisi oynama.

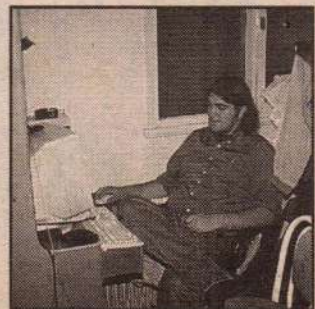
15:00
Okuldan çıkış. Kahveye giderim. Batak veya tavlâ oynarım.

17:00
Taksim'e çıkarım. Öğrenci Evi'ne giderim. Film gösterimi veya panel olur. Eve dönmeden önce bir bira atarım.

20:00
Genelde evde yemek olmaz. Arkadaşlar yapmışsa tencere dibini yerim ama genellikle pilav yeriz. Çünkü ev arkadaşımın babası bir çuval piring yolladı. Sonra bulaşık yıkama faslı başlar. Tabi kimse üç günlük bulaşığı yıkamaya yanaşmadığı için ya kağıt çekeriz ya da batak oynarız. Yenilen veya küçük çeken yıkar. Ulan ne hikmetse hep ben yenirim veya küçük çekerim. Yıkarken benle dalga geçerler.

Bu arada saat 12 olmuştur. Ödevim varsa ödev yaparım, yoksa biraz internette gezinirim.

24:00
Sonra vurup kafayı uyurum. Evde 3 kişi kalırız. Ama genellikle 5-6 kişi oluruz. Onun için devamlı bir kişi benim odamda yatar, yer yokluğundan. Gece tualete giderken onun orada yattığını unuttur üzerine basarım. Uyanır, bana küfreder, gene uyur.

Ayrıca...

Eğitim:
Ezberci, tekdüze.

Gelecek:
Kıbrıs'a dönmek istiyorum.

Savaş:
Kötü bir şey.

Aksiyon-Vole

Pitbull cinsi köpeklerin saldırganlığı ile ilgili haberler basında sık sık yer alır. Son olarak da "Pitbullar yasaklansın mı", diye bir tartışma başladı. Zaten insanların, sokak köpekleri belediye itlaf ekiplerince zehirlenirken, onlardan biri yerine ithal birtakım hayvanları para ile satın almaları na hep karşı olmuştumdur. Geçenlerde Aksiyon Dergisi'nden telefonla arayıp konu hakkındaki fikrimi sordular. Arayanı kırmamak için soruları cevapladım. Ancak grubumdaki arkadaşlarıma "**Beni Aksiyon'dan arayıp Pitbullar'la ilgili görüş aldılar**" dediğimde, "**Aman ne yaptın, onlar bizim grupla Anarşizm hakkında görüştüler, söylediklerimizi tamamen çarpıttılar**" dediler. Ben konuştuklarımdan çok emin olduğumdan, "**Yok, benim anlattıklarım istense bile çarpıtılamaz**" dedim. Soru şuydu: "Pitbullar yasaklansın mı?", "Bakin, ben dünya görüşü olarak tüm yasaklara karşıyım. Bu bilinen bir şeydir: Hayvanlara hiç de kendi doğallıklarına uygun olmayan pek çok şey çeşitli yöntemlerle öğretilir. Pitbull'u yasaklarsanız mitbullu, itbullu yetiştirirler. Hele ki dövüştürmek için hazırlanan hayvanlar üzerinden yüksek paralara bahis oynadığından sorun sistemle ilgilidir. Kaldı ki horoz dövüşleri, deve güreşleri, boğa güreşleri örneklerinde bunları da mı yasaklayacaksınız. Ama Pitbull saldırgansa, zarar veriyorsa, onları bebekken annesinden ayırıp bir sokak köpeğinin kanını biberona koyup öyle büyütenler, sonra aç bırakıp başka bir köpeğin üstüne salıp dövüştürerek bahis oynayanları ne yapacaksınız. Geçtiğimiz aylarda Konya-Cihanbeyli'de köpek dövüştürüldüğü haberi üzerine oraya gittim. Belediye Başkanı ile birlikte Kaymakam ve savcıyla konuyu görüştük. Savcı "Yasal olarak fazla bir cezası yok, yasaklasak da bir şey yapamıyoruz" dedi, ben de "**Siz ne diyorsunuz, ben evimde makine ile kumar oynatsam, makineye el koymaz mısınız? Nasıl oluyor da köpekleri onlardan almıyorsunuz?**" diye sorunca, "Köpekleri bizim barındıracak yerimiz yok, siz alır mısınız?" dedi. "Evet, haber verin, gelip alırım" dedim. Aslında bunlar da kalıcı çözümler değildir. Zihniyet değişikliği olmadan yasaklarla bir yere varılamaz. Çoğunluğun durumu Pitbull'dan farklı değil. Her şeyin daha çoğuna, daha lüksüne sahip olma adına nasıl pisliklere bulaşıldığını biliyoruz." Ben kaptırmış anlatıyorum; çözümün Pitbull'ların yasaklanması olmadığını, zaten yargılayıcı kararı ile şu anda evde köpek beslemenin yasak olduğunu, sokakta ise belediyelerce öldürüldüklerini, yasakların olmaması için mücadele edilmesini "**birimiz bile tutsaksak, hiç-birimizin özgür olamayacağını**" anlattım. Geçen hafta söylediklerim dergi de "**Pitbullar'ın yasaklanmasını istiyorum**" şeklinde yayımlandı. YUH BE! YUH! Benimle hiç konuşmadan yazsan hiç kızmayacağım, öyle sandı herhalde diye düşüneceğim. Ama benimle konuş, hem de sana yasaklar üzerine neredeyse ders vereyim, anlaya anlaya bunu anla! Arkadaşlarımdan ne kadar haklı oldukları ortada. Bir derginin haber anlayışının bu derece televole magazinciliğine dönüştüğünü nereden bilebilirim. Adları Aksiyon-Vole değil ki...!

Artık öyle bir duruma gelmişim ki kendimi aşağılık, yırtık, sökük, kanatları kopartılmış bir sinek gibi hissediyordum. Birden kontrolsüz bir öfkeyle, bağırarak pasaportumu salonun ortasına doğru fırlattım; - Aptallar, kendini beğenmişler, aşağılık gülmezler. Hiçbir yere gitmiyorum. Dünya vatandaşlığından da istifa ediyorum... dedim.

Ben Hangi Gezegenin Hıyarıyım!

KÖTÜ ŞAIR ŞERAFETTİN

*Dünya o kadar küçük ki
Her gün evime
Yürüyerek gidip geliyorum*

Doğrudur hepimiz dünya vatandaşıyız. Çünkü dünyada doğmuşuz. İlerliyelim, ilerliyelim hadi biraz daha ilerliyelim.

Her insan evrenin vatandaşdır... de-
sek ne fark eder?

Duygusal ve ağlak olan bu aitik; sadece düşünürken, hayal kurarken vardır. Eyleme geçildiğinde kendi yaşadığın yerin bile vatandaşı olmadığını hemencecik anlarsın. Bir kere dünya vatandaşı olabilmek için vatandaşlıktan çıkartılmalısın. Hiçbir ülke seni kabul etmemeli. Ayakların yere basmamalı, yerçekiminden kurtulmalısın.

Doğrudur hiçkimse
dünya vatandaşı de-
ğil...

Pasaportumu Kaybettim

Memleket meselem
yoktur benim
Memleket insandır
İnsan insan olamaz
Öpmedikçe ağzına

götürdüğü kaşığı sapını

Çok uzaklardan bir yerler çağırıyor beni. Bir yerlere gitmeliyim. Hemen

harekete geçip, AB ülkelerinin birinin konsoloslüğünden içeriye daldım. İleri medeniyet düzeyini birkaç fırt geçmiş bu ülkenin konsoloslüğünde hiçkimse yoktu. Üzerimde ikinci sınıf, az gelişmiş bir ülkenin giysisi vardı. Bunu yüzüme karşı sessizce haykırıyor gibi bakıyorlardı. Ben yerimde duramıyordum. Sıradan çıkıp, ne zaman müraacat memuruna doğru yönelsem hemen sert ve aşağılayıcı bir ses tonuyla;

- Sıranıza giriniz ve sırası bozmayınız... diyorlardı.

Artık öyle bir duruma gelmişim ki kendimi aşağılık, yırtık, sökük, kanatları kopartılmış bir sinek gibi hissediyordum. Birden kontrolsüz bir öfkeyle, bağırarak pasaportumu salonun ortasına doğru fırlattım;

- Aptallar, kendini beğenmişler, aşağılık gülmezler. Hiçbir yere gitmiyorum. Dünya vatandaşlığından da istifa ediyorum... dedim.

Oradan bir hışımla çıktım. O an memleketsiz yaşamaya karar verip, pasaportumu kaybettim. Peki ben hangi gezegenin hıyarıyım!

Şair'in Hali

Yalnızlığımızın delik deşik edildiği, ruhumuzun kanadığı ve bütün kırılmalarımızın koşarak gittiği liman... Annemiz...

Annemin üstüne yemin ediyorum

Ki bilmiyorum nereye gidiyorlarsa şey arayanlar

Üstüme başıma yorgunluğuma yemin ediyorum ki

Uyumaya çalışıyordum

Duydum

Çok uzaklardan bağırın bir ses duydum

İşığı tükenmiş bir yıldız gibi

Bağırıyordu, bağırıyordu

Mevsimsiz aşkların ülkesinde hiçbir şey yok!

Binlerce küfür, boş laf hepsi

çekip gittiler saçlarımdan savrularak

Katranları sökülmiş bir yolun kenarında

Kendini bekleyen birini gördüm

Yanında duruyorlar, sonra çekip gidiyorlar

Yanında duruyorlar, gülüyorlar sonra çekip gidiyorlar

Kendisini bekleyen gölge, bir türlü gelmiyor kendine

Bir ırmağa aksam gitsem
Kaysam usulca yatağından

Bütün ölmüşlerin üstüne yemin ediyorum

Bütün katillerin üstüne

Çocuğu olmayan birinin üstüne

Mutluluklar yanımdan geçerken kıskanmıyorum

Ellerini kopartırcasına sıkın tutunmaları

Olabilir mi, yapabilir miyim, açabilir miyim

Bugünlerde yanıp tutuştuğum

Ne kadar olur varsa

O kadar da olmadılar yanımda

Yemin ediyorum

Hadi gelin, hepiniz gelin

Hiç konuşmadan tanıştın yalnızlığınızı

Ya da dakin onları bahçeme

Annemin üstüne yemin ediyorum ki

Onuruma bıçak atanların

Hepsinin sülalesini

Hepsinin kıyırık ağzına

Hepsinin... hepsinin... hepsinin...

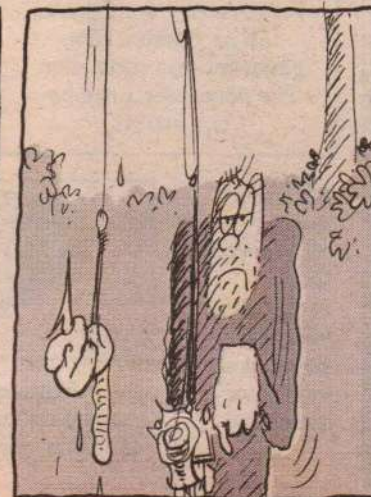
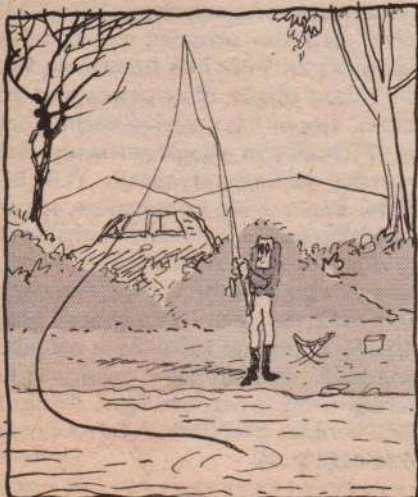
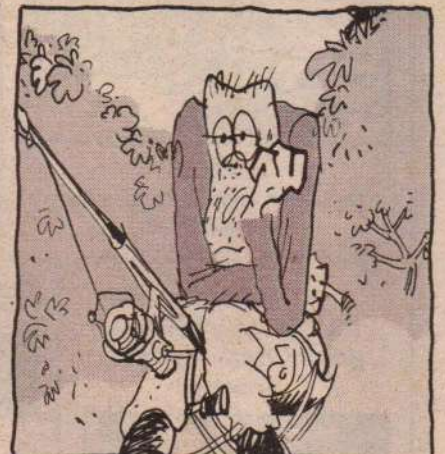
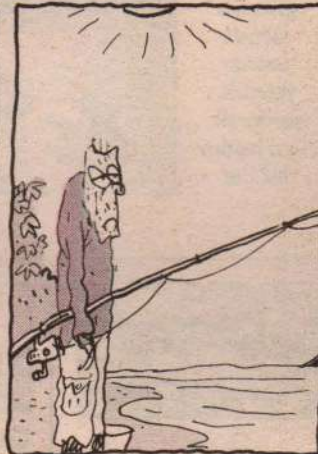
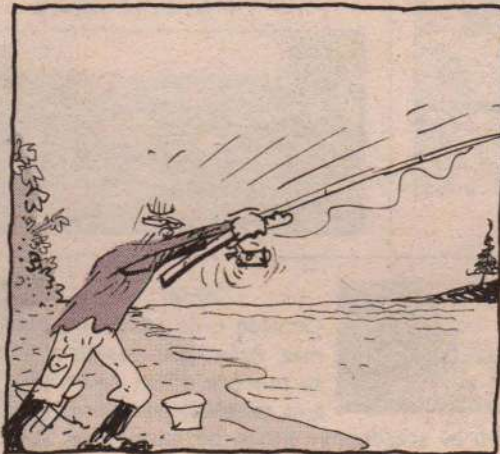
- Ooo dostum merhaba, hadi gel birşeyler...

- Hepsinin...

- Bir şey mi dedin?

- Evet, hadi versene biraz kalan yanından...[1]

**MES
GUL
DÜN
YA**

Akşamsefası

Aşk Sınavım

Tüm Hayvan Dergisi çalışanlarına kucak dolusu sevgilerimi gönderiyorum. Kendi ahırında olanaklar çerçevesinden sizin güzel çalışmalarınızı takip ediyorum. Köy ortamında artık benim de besleyeceğim bir Hayvan'ım var. Teşekkürler.

Mektepli yıllarımda, her dönem sonu derslerimin transkriptini çıkartırdım. Ve hep aşkı bütünlemeye bırakır, bütünlemeden de geçmez alttan alırdım. Oysa, İnkılap tarihini boşverir, aşka çalışırdım. İnkılap tarihini geçer, fakat aşktan kalırdım. En sonunda okulu bitirdim. Daha da veremedim aşk sınavımı. Halen her aşk sınavında adımı yazar, boş kağıdı masada bırakıp çıkarım. Yani, bu sınavı vermeye galiba ömrüm yetmeyecek.

Raşit Karadağ
Üçtepe Köyü / Bismil
Diyarbakır

Yaşama Dair

Tabiatın bize düşünme yeteneği vermesi illa yaşamı sorgulamamızı mı gerektirir? Gözümüzü bir çevirelim dünyayı paylaştığımız diğer canlılara.. Hayat o kadar sıradan ki.. Boşa geçen zamanlar da olacak, hiç bitmemesini dilediğimiz anlar da. Yani yaşamalı olduğu gibi, HAYVAN gibi yaşamalı, hep beraber yaşanılmalı başka bir dünya kurarak. Barış dolu bir dünyaya özlemle...

Kaan Edremitoğlu
İzmir

Zorundaydık

İstemedi durmak zorundaydık
Gitmeden bakmak zorundaydık
Tutmadan bilmek zorundaydık
Biz her şeyi bilmek zorundaydık

Özcan Demir
İstanbul

Devrim

Devrimin kızıydım
Fransız Teğmen'in kızı
(Sophie'nin seçimiydim
belki bir deya vu)

Yeni Dünya'da
büyüdüm
Babamdan ayrı

Bakmayın elimdeki meşaleye
bakmayın
Yüreğimdeki ateş çoktan söndü
Dumanını hiçbir kızıl derili
görmedi
İnanmayın başımdaki taca
inanmayın
Düşüncelerim giyotine götürüldü
- Marki gözü açık gitti

Gözümü bağlayıp ırzıma
geçseniz yeridir
Önümdeki bildiride öyle yazıyor
- Rousseau'nun kemikleri
sızlayacak
Başucunda kötülük çiçekleri
yeşeriyor

Zoofobi
Ankara

İraklı Hüseyin'e

Annem hastaneye gitti.
Bana kardeş gelecekti
Babam öyle dedi.
Rüyamda annemi görüyordum.
Bir şeyler söylüyordu
anlamıyordum
Annem, küçük
kardeşimle gelecek.
Bugün hiçbir şey yemedim.
Bir gürültüyle uyandım.
Ama daha annem yok.
Babam erkenden çıkmış.
Kapıyı bile örtememiş.
Burası niye bu kadar sıcak.
Çok susadım ama su yok.
Ama öyle susadım ki..
Ne yapacağımı bilmiyorum.
Hem susadım, hem
korkuyorum
Ağlayacağım ama çekiniyorum.
Artık abi oldum ya,
ağlamaya utaniyorum.
Arkadaşlarımı çok özledim.
Ama okula gidemiyorum.
Karnım da bir acı var.
Ayağa kalkamıyorum.
Gündüz değil miydi demin.
Hiçbir şey göremiyorum.
Karnım çok ağrıyor.
Hem susadım, hem de çok
üşüyorum.
Ama ağlamayacağım,
ben abiyim artık
Üşüyorum...

Sevtap Bingöl
İstanbul

Seninle,

Geçmeli bir ömür,
Her gün bahar olmalı,
Sevgimizle çiçeğe durmalı,
Zaman,
Meyvesi saadetimiz olmalı,
Tutunmalıyız ağaç gibi hayata

Suyu sevgimiz olmalı

Ali Canpolat
Nevşehir

Bir Robot Yaşamı Sürerken

Her şeye boyun eğiyoruz, zira
şarjımız bittiğinde hiçbir işe
yaramayan cep
telefonlarına benziyoruz.
Robotuz biz, hem de
civataları gevşemiş birer robot.
Sanki dokunsanız
gözümüzden devrelerimiz
dökülecek, chip chip
ağlayacağız.
Tüm olan biteni bıraktığımız
köşeden, yarı aralık
gözlerle izlemek,
en büyük meziyetimiz.
Yazık ki, seri üretilmiş
yaratıklar ve her birimiz bu
robot yaşama

Gönder Boy Fotoğrafını Öğren Beden Dilini

Eğer En Karakteristik
Özelliklerinizin Olduğu
Boydan

Bir Fotoğrafınızı
Gönderirseniz
Drama Hocası
Özlem Aybek
Size Beden Dilinizi
Anlatacak. Zarfınızın
Üzerine
"Gönder Boy
Fotoğrafını
Öğren Beden Dilini"
Yazmayı Unutmayın.
Adres, Künyede.
Künye Aşağıda.
Hadi Bakalım.

bir şekilde bulaştık.

Çağrı Öztürk
İstanbul

Pembe Hayal

Pembe panjur hayallerinden
Beton kutulu gerçeklere,
Yufka yürekli insanlardan,
Taş kalpli yaşamlara,
İnce dokunuşlu sevdalardan,
Ruhsuz sevişmelere,
Ölüme yaklaşıyoruz

Mert Yüksel
Denizli

Denemeler I

"İngiltere'den kalkan B-52 bom-
bardıman uçakları Trabzon hava
koridorunu kullanarak..."
Bu kentte gökyüzü(de)
daralmıştır artık...
Akçaabat-Trabzon arası
kendini denize bırakıyor bir
bulut, gökyüzünde bir not
bırakarak; "Yaşamak bir utandır
artık biraz da... Gökyüzü yüzünüz,
masallar çocuksuz bırakılmıştır
çünkü..."

Erol Çelik
Trabzon

...
Devlet-i Osman-i ahalide
terfiyi temayüz
ilim irfan ile olmaz
Ya olacak kuvvetli iltimas
Ya olacak madeni haz
Ya da olacak delikle temas

Nahit

Biz Dosttuk

Biz dosttuk
Yuttuğumuz özürlerimiz ile
issiz tozlu tenhalarda
yankılanan bira lıkırtılarıydı
daha da kenetleyen
dostluğumuzu.
Kahkahalar tek siperimizdi
üzerimize gözyaşı işeyen
hayata karşı
Hüznümüz arpa tanesi kadar
küçük ve arpa suyu kadar
tükenmezdi
Soluğumuz kadar cesaretimiz,
Şarabımız kadar
muhabbetimiz vardı.
Her şey olurduk kendi
aramızda ama başkalarının
içinde hiç yoktuk.
Tam yetecektik belki de kendi
kendimize bir de ibre
olabilseydik,
Çünkü biz dosttuk!

Tahir Uçuk
İzmir

Tespih

hüzne ilaç,
öfkeye mıknaş,
sabra destek,
muhabbete ortak,
babama ilk hediye...

Cüneyt Karaca
Ankara

Asla

Bendeniz bir garip kardeşiniz
Belki de en rezil insan,
Şu GÜZZZZZELL
Dünyada görebileceğiniz.
Asla, maddiyete
zarar vermedim
Benim derdim
olmayanla!

amet
Ankara

Çelişki

Bir bahardı
Güller solmuştu yüreğimde
Saat yelkovanın akrepe
Kavuştuğu bir andı
Beynim bomboş
Sanki yeni doğmuşum
Olduğum yerdeydim
Ne ölmek istiyordum
Ne de ölmek...

Yılmaz Ergün
Kuşadası

Şahsiyetsiz Aşk

Beni terk edip gittiğin gün
Görkemine yakışır bir şekilde
Bir şişe kalite viski içtim
Yoksa köpek öldüren ya da
tekel birası içseydim
Bu seninle yaşadığımız
Heybetli sevişmelerimize
Bir hakaret niteliği taşırdı
Sonradan yanlış düşüncede
Olduğumun farkına vardım
Senin değersiz aşkın
Kolonyalı mendil koklamaya
Bile değmezmiş
Ve sensiz ikinci günün akşamı
birahane
"Japon Pazarı nerde
kalıyo abi?" gibisinden
Sorduğum sorular bahanesiyle
Alkollü insanlar arasında
bulunmak bile
Senin o ucuz aşkını
Ve şahsiyetsiz terkedişini
Unutmama yetti
Hem de paradan da tasarruf
Etmış oldum böylece...

erhat Kerem Sayıcı
İstanbul

2 Mayıs 2003 Cuma • Haftada Bir Yayınlanır • İmtiyaz Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Metin Üstündağ

Genel Yayın Yönetmeni: Metin Üstündağ • Editörler: Hatice Meryem, Ferzende Kaya • Asistan: Sinan Sülün

Grafik Tasarım: Serdar Karataş • Genel Müdür: Orhan Açar • Satış Müdürü: Cüneyt Aydın

Adres: İstiklal Cad. Turhol Han. No:373 Daire:7 Beyoğlu/İSTANBUL • Tel: 0212 293 32 77 - 78 • Fax: 0212 293 32 79

ISSN 1303 - 944X • Yayıncı: PAK Basın Yayın • Baskı: İllıcak Matbaası (0212 880 40 75) • Genel Dağıtım: DPP (0212 622 22 22)

SAYIN AYHAN IŞIK
ZİKİRLİKUVU MEZARLIĞI
İSTANBUL

MAR 79

BUGÜN,
NERİMAN'IN SANA SAKSI GETİRDİĞİ GÜNDÜ.
AKŞAMA KADAR,
TAŞINI, SELVİNİ, ÇİÇEĞİNİ YENİDEN DÜZENLEDİK.
NEDENSE AMERİKADAN DÖNDÜĞÜN GÜNÜ ANMSADIM.
AMA O GÜN MEĞERSE,
SENİNLE BAŞKA BİŞEYLERİ DÜZENLİYORMUŞUZ FARKETMEDEN.
HARBİYE CİVARINDA BİR BAR DI.
VOTKANI AYAKLI BORDAKTA İÇMEK İÇİN
GARSONLARI UYARDIN.
DOST ÇA...
SONRA DOSTLUK ÜZERİNE KONUŞDUKU BİR SÜRE.
BİR SÜRE DE
DOSTLUK ETMİŞİZ ~~1~~ BÖYÜCE.
SÜRE DEDİĞİM DE,
ÖMRÜNMÜŞ BAK SADECE....

İYİ GECELER....
ÖZÜNMİYİ UNUTMA
ÜŞÜTÜRSÜN

Sadri Alışık